

د پاچاهانو دویم کتاب

ایلیا او اخزیا پاچا

۱ (۱) د اخاب له مړینې څخه وروسته موآبیان د اسرایلیانو په وړاندې یاغي شول.

۲ (۲) یوه ورځ اخزیا پاچا په سامره کې د خپلې مایې د دوهم پور د خونې د کړکې د جالی څخه راولوېد او سخت تپي شو. نو د عقرون ښار ته یې استازي ولېږل چې د هغو د خدای یعنې بعل زبوب څخه پوښتنه وکړي چې هغه به روغ شي او که نه.

۳ (۳) په همدې وخت کې د څښتن فرښتې، ایلیا نبي چې د تشبې څخه ؤ د پاچا استازو ته ولېږه چې د هغوی سره وگوري او داسې ووايي: <تاسو ولې د عقرون د خدای بعل زبوب سره سلا کوئ؟ آیا په اسرایلو کې خدای نشته؟ (۴) اخزیا ته داسې ووايي: په دې خاطر چې داسې کار دې کړی دی نو ته به د ناروغۍ د بستري جگ نه شې او هر ورو به مړ شې!> څنگه چې ایلیا ته ویل شوي وو هماغسې یې وکړل.

۵ (۵) کله چې استازي بېرته پاچا ته راستانه شول هغه ورڅخه پوښتنه وکړه: <ولې دومره ژر بېرته راغلی؟>

۶ (۶) هغوی ځواب ورکړ: <په لاره کې یو سړی زمونږ سره مخامخ شو او هغه مونږ ته وویل: راستانه شی او خپل پاچا ته چې تاسو یې رالېږلي یئ ووايي چې څښتن داسې وایي: آیا په اسرایلو کې خدای نشته چې ته د عقرون د خدای بعل زبوب څخه مشوره غواړې؟ نو ځکه ته به د ناروغۍ د بستري جگ نه شې او هر ورو به مړ شې.>

۷) اخزيا پوښتنه وکړه: <هغه سړی څنگه ښکارېده؟>

۸) هغوی ځواب ورکړ: <هغه بیر وینستان درلودل او د څرمنې کمربند یې

په ملا پورې تړلی ؤ.>

اخييا په ځواب کې وويل: <هغه ايليا چې د تشبيي څخه دی.>

۹) نو هغه یو عسکري منصبدار د پنځوسو عسکرو سره ولېږه چې ايليا راولي. په دې وخت کې ايليا د غونډۍ د پاسه ناست ؤ. عسکري منصبدار هغه ته ورغی او ورته وېي ويل: <ای د خدای نبي، پاچا امر کړی دی چې رابښکته شه.>

۱۰) ايليا ځواب ورکړ: <که چېرې زه د خدای نبي یم نو خدای دې په تا او ستا په پنځوسو عسکرو باندې اور رانازل کړي.> ناڅاپه د اسمان څخه اور نازل شو او هغه عسکري منصبدار او د هغه نفر یې وسوځول.

۱۱) اخزيا یو بل منصبدار او نور پنځوس عسکر ايليا ته وروولېږل. هغه منصبدار وويل: <ای د خدای نبي، پاچا امر کړی دی چې ژر رابښکته شه.>

۱۲) ايليا ځواب ورکړ: <که چېرې زه د خدای نبي یم، نو خدای دې په تا او ستا په پنځوسو عسکرو باندې اور رانازل کړي.> او خدای له اسمان څخه په هغه او د هغه په نفرو باندې اور نازل کړ.

۱۳) اخزيا د درېم ځل دپاره یو عسکري منصبدار د نورو پنځوسو عسکرو سره ولېږه. هغه منصبدار غونډۍ ته وروخوت، ايليا ته په گوندو شو او زاری یې ورته وکړې: <ای د خدای نبي، په ما او په خپلو پنځوسو خدمتگارانو باندې رحم وکړئ او مونږ ژوندي پرېږدئ!> (۱۴) هغه دوه نور منصبداران او

د هغوی عسکر چې مخکې ستاسو حضور ته راغلي وو هغه اور چې د اسمان څخه رانازل شوی ؤ هغوی یې له منځه یوړل، مگر په ما باندې رحم

١٥ د خښتن فرښتې ايليا ته وويل: <مه وپرېره، د هغه سره لاړ شه.> نو ايليا پاڅېد او د هغه منصبدار سره پاچا ته روان شو.

١٦ کله چې ايليا ورورسېده، اخزيا ته يې وويل: <خښتن داسې فرمايي چې تا ولې د عقرون د خدای بعل زبوب څخه د پوښتنې دپاره استازي لېرلي وو؟ آيا په اسراييلو کې خدای نشته؟ نو ځکه ته به د ناروغی د بستري جگ نه شې او هر ورو به مړ شې.>

١٧ لکه څنگه چې خښتن د ايليا په وسيله فرمايلي وو، اخزيا مړ شو. مگر په دې خاطر چې اخزيا زوی نه درلود، نو د هغه ورور يورام د هغه په ځای پاچا شو. دا پېښه د يهودا د پاچا يهوشافاط د زوی يهورام د پاچاهۍ په دويم کال کې وشوه. ١٨ د اخزيا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه شه کړي دي، د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي.

ايليا اسمان ته خپږول کيږي

٢ هغه وخت راورسېده چې خښتن ايليا په يوې زوروره سيلۍ کې اسمان ته پورته کړي. کله چې ايليا او اليشع د جلجال څخه وتل ٢ ايليا اليشع ته وويل: <خښتن غواړي چې زه بيت ييل ته لاړ شم، مگر ته بايد همدلته پاتې شې.>

اليشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي خښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم هرڅه چې کيږي زه به تاسو يواځې پرېږدم!> او هغه د ايليا سره بيت ييل ته لاړ.

٣ د نبيانو يوه ډله چې هلته اوسېدله اليشع ته ورغله او د هغه څخه يې

پوښتنه وکړه: <آيا ته پوهېږې چې څښتن ستا بادار نن ستا څخه اخلي؟>

الישع ځواب ورکړ: <هو، زه پوهېږم، مگر په دې هکله څه مه وايئ.>

④ بيا ايليا وويل: <ای اليشع، اوس څښتن غواړي چې زه اريحا ته لاړ شم، مگر ته بايد دلته پاتې شې.>

اليشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم، چې هرڅه چې کيږي زه به تاسو يواځې پرېږدم!> او هغه د ايليا سره اريحا ته لاړ.

⑤ د نبيانو يوه ډله چې هلته اوسېدله اليشع ته ورغله او د هغه څخه يې پوښتنه وکړه: <آيا ته پوهېږې چې څښتن ستا بادار نن ستا څخه اخلي؟>

اليشع ځواب ورکړ: <هو، زه پوهېږم، مگر په دې هکله څه مه وايئ.>

⑥ بيا ايليا اليشع ته وويل: <اوس څښتن غواړي چې زه د اردن سيند ته لاړ شم، مگر ته بايد دلته پاتې شې.>

اليشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې تاسو به يواځې پرېږدم!> نو دواړه يوځای سره روان شول.

⑦ د نبيانو يوه پنځوس کسيزه ډله د اريحا څخه د هغوی پسې روانه شوله. ايليا او اليشع د سيند په غاړه ودرېدل او هغه ډله لږ ليرې هغوی ته مخامخ ودرېدله. ⑧ ايليا خپله چپنه وويستله، بيا يې هغه راتاوه کړه او اوبه يې ووهلې. په سيند کې لاره خلاصه شوه او دواړه په وچې پورې وتل.

⑨ وروسته له دې چې هغوی د سيند بلې خواته تېر شول، ايليا وويل: <ای اليشع، مخکې له دې چې زه ستا څخه ليرې يوړل شم، ووايه چې ستا دپاره څه وکړم؟>

اليشع ځواب ورکړ: <د خپل روح د قدرت څخه دې ماته داسې برخه راکړه چې ستا ځای ونيسم.>

۱۰) ايليا ځواب ورکړ: <دا اسانه هيله نه ده. دا به يواځې هغه وخت لاس ته راوړې چې ته ما په خپلو سترگو ووينې چې زه ستا څخه ليرې يوړل کېږم. که ومې نه وينې نو خپله هيله به لاس ته رانه وړې.>

۱۱) ايليا او اليشع له يو بل سره خبرې کولې او روان وو، چې يونانځايه د هغوی په منع کې لمبه لرونکې جنگي گاډۍ د اور لرونکو آسونو سره رابنکاره شوه. سمدستي يوې سيلی ايليا اسمان ته پورته کړ. ۱۲) اليشع دغه صحنه وليدله او په چيغو يې ايليا ته وويل: <پلاره! د اسراييلو جنگي گاډۍ او سپاره عسکر به ستا څخه پرته څه وکړي؟> هغه يې نور ونه ليد، بيا نو اليشع له غمه خپل کالي وشلول.

۱۳) بيا هغه د ايليا چپنه چې ورڅخه لوېدلې وه راپورته کړه، بېرته لاړ او د اردن د سيند په غاړه ودرېد. ۱۴) هغه اوبه په چپنې باندې ووهلې او ويې ويل: <څښتن د ايليا خداى چېرې دى؟> کله چې اليشع دا کار وکړ په اوبو کې يوه وچه لاره خلاصه شوه او هغه پکې تېر شو.

۱۵) کله چې د اريحا نبيانو دا پېښه وليدله، هغوی يو بل ته وويل: <د ايليا روح په اليشع باندې نازل شو!> هغوی اليشع ته ورغلل او د درناوي په خاطر ورته تيب شول ۱۶) او ويې ويل: <مونږ پنځوس قوي نفر يو او ستاسو په خدمت کې حاضر يو. اجازه راکړئ چې ستاسو بادار ولټوو. کېدای شي چې د څښتن روح هغه کوم غره يا کومې درې ته وړى وي.>

اليشع ځواب ورکړ: <نه، مه يې لټوئ.>

۱۷) هغوی دومره زارى وکړې ترڅو چې اليشع مجبور شو چې هغوی ته

اجازه ورکړي چې هغه ولټوي. هغوی درې ورځې ایلیا ولټاوه مگر هغه یې پیدا نه کړ. (۱۸) هغوی بېرته اریحا ته راستانه شول او الیشع ورته وویل:
<ما تاسو ته نه وو ویلي چې هغه مه لټوی؟>

د الیشع معجزه

(۱۹) یوه ورځ د اریحا خلکو وویل: <ای الیشع، تاسو وینئ چې زمونږ ښار په ډېر ښه ځای کې دی. مگر زمونږ اوبه دومره خرابې دي چې ځمکه یې شاړه کړې ده.>

(۲۰) هغه ځواب ورکړ: <په یوې نوې کاسې کې لږه مالګه واچوی او ماته یې راوړئ.>

هغوی الیشع ته کاسه د مالګې سره راوړله (۲۱) او هغه د ښار چینې ته لاړ، مالګه یې په اوبو کې واچوله او ویې ویل: <څښتن داسې فرمایي: زه به دا اوبه پاکې کړم. له دې نه وروسته به اوبه ستاسو د مرګ سبب ونه ګرځي او هېڅکله به ځمکه شاړه پاتې نه شي.>

(۲۲) لکه څنګه چې الیشع ویلي وو تر نن ورځې پورې اوبه پاکې دي.

په الیشع باندې د هلکانو ملنډې

(۲۳) الیشع د اریحا څخه بیت ییل ته روان شو. په لاره کې څو هلکانو په هغه باندې ملنډې وهل پیل کړل او چیغې یې وهلې: <ای ګنجیه، لاړ شه! ای ګنجیه، لاړ شه!> (۲۴) الیشع مخ راواړاوه او هلکانو ته یې په ځیر سره وکتل. بیا یې په هغوی باندې د څښتن په نامه لعنت ووايه. نو د ځنګل څخه دوه اېرې راووتلې او د هلکانو څخه یې دوه څلوېښت تنه ټوټې ټوټې کړل.

(۲۵) الیشع د کرمل غره ته لاړ او وروسته بیا سامرې ته ستون شو.

د اسراییلو او موآب ترمنځ جگړه

۳ (۱) د یهودا د پاچا یهوشافاط د پاچاهۍ په اتلسم کال، یورام د اخاب زوی د اسراییلو پاچا شو. یورام په سامره کې دولس کاله پاچاهي وکړه. (۲) هغه د خښتن په وړاندې گناه وکړه، مگر د خپل مور او پلار په شان گناهکار نه ؤ. یورام هغه بت راوغورځاوه، چې د هغه پلار د بعل د عبادت دپاره جوړ کړی ؤ. (۳) مگر هغه داسې د گناه څخه ډک کارونه کول چې د نباط زوی یروبعام په اسراییلو باندې کړي وو. یورام دا بد کارونه پرېښودل.

(۴) د موآب پاچا میشح پسونه ساتل، نو هغه به هر کال د باج په توگه د اسراییلو پاچا ته سل زره وري او د سلو زرو پسونو وړۍ ورکولې. (۵) مگر کله چې اخاب مړ شو، میشح د اسراییلو په مقابل کې یاغي شو.

(۶) په دې خاطر یورام د سامرې څخه روان شو او د اسراییلو ټول لښکر یې سره راغونډ کړ. (۷) هغه د یهودا پاچا یهوشافاط ته دا پیغام وروولپړه: <د موآب پاچا زما په ضد یاغي شوی دی. آیا زما سره به لار شې چې د هغه سره وجنگېږو؟>

یهوشافاط په ځواب کې وویل: <هو، زه به درسره لار شم. زه ستا پلوي کوم او زما عسکر او آسونه ستا په خدمت کې دي. (۸) مگر په کومه لاره به لار شو؟>

یورام ځواب ورکړ: <د ادوم د دښتې په لار به لار شو.>

(۹) نو د اسراییلو، یهودا او ادوم پاچاهان د خپلو لښکرو سره روان شول. مگر وروسته له اوو ورځو د غیر مستقیمې لارې څخه د هغوی او د هغو د څارویو دپاره د خښلو اوبه پاتې نه شوې. (۱۰) یورام پاچا پوښتنه وکړه: <اوس څه وکړو؟ خښتن مونږ درې پاچاهان د دې دپاره دلته راوستو چې

د موآب لښکرو ته مو په لاس ورکړي.<

١١) يهوشافاط پوښتنه وکړه: <آيا د څښتن کوم نبي دلته شته چې مونږ د هغه په وسيله د څښتن څخه مشوره وغواړو؟>

د يورام د منصبدارانو څخه يو تن ځواب ورکړ: <د شافاط زوی اليشع دلته دی. هغه د ايليا مرستيال ؤ.>

١٢) يهوشافاط ځواب ورکړ: <هغه د څښتن رښتيني نبي دی.>

درې واړه پاچاهان اليشع ته ورغلل. ١٣) اليشع د اسراييلو له پاچا يورام څخه پوښتنه وکړه: <ماته ولې راغلي؟ ورشه او د خپل پلار او مور د نبیانو سره مشوره وکړه.>

يورام ځواب ورکړ: <نه، دا څښتن ؤ چې مونږ درې پاچاهان يې دلته راوستلو چې د موآب لښکرو ته مو په لاس ورکړي.>

١٤) اليشع هغه ته وويل: <زه د هغه ژوندي څښتن په نوم چې زه يې خدمت کوم قسم خورم که يهوشافاط پاچا، چې زه د هغه درناوی کوم، درسره نه وای نو تاته به مې کتلي هم نه وای.> ١٥) بيا اليشع وويل: <داسې يو څوک راوغواړه چې رباب غږولی شي.>

رباب غږوونکي په رباب غږولو باندې پيل وکړ. د څښتن قدرت په اليشع باندې نازل شو ١٦) او هغه وويل: <څښتن فرمايي چې د دې وچ خوږ په هرځای کې لښتي وباسئ. ١٧) که څه هم تاسو به نه باد ووينئ او نه باران، مگر دا وچ خوږ به د اوبو څخه ډک شي او ستاسو او ستاسو د څارويو دپاره به دلته اوبه پرېمانه وي. ١٨) د څښتن دپاره دا يو ساده کار دی، هغه به ستاسو سره دا مرسته هم وکړي چې د موآب لښکرو ته ماتې ورکړئ. ١٩) تاسو به د هغوی دپوال لرونکي ښارونه او مهم ښارگوټي ونيسئ. تاسو

به د هغوی بڼې ونې ووهی او د اوبو ټولې چینې به یې بندې کړی، د هغوی حاصلخېزې ځمکې به له تېرو څخه ډکې کړی او هغه به له حاصله وغورځوی. < ٢٠ > په بله ورځ د سهارنی قربانی د وړاندې کولو په وخت کې، یوناخاپه د ادوم له خوا څخه اوبه راوبهیدلې او ځمکه د اوبو څخه ډکه شوه.

٢١ > د موآب خلکو واورېدل چې درې پاچاهان د هغوی خواته راروان دي چې په دوی باندې برید وکړي. نو هغوی خپل ټول هغه کسان چې جگړه کولای شي د ځوانه څخه نیولې تر زاړه پورې سره راغونډ کړل او د هغوی لښکرې د هېواد په پوله کې د جگړې دپاره تیارې شوې. < ٢٢ > کله چې موآبیان سهار راپاڅېدل په اوبو باندې لمر لگېده او اوبه ورته لکه د وینو په شان سرې ښکاره کېدلې. < ٢٣ > هغوی وویل: < هغو وینو ته وگورئ! د هغو درې پاچاهانو لښکرې په خپل منځ کې سره جنگېدلې دي او یو او بل یې سره وژلي دي. راځئ چې ورشو او د هغوی کمپ لوټ کړو. <

٢٤ > مگر کله چې هغوی د اسراییلو کمپ ته ورسېدل، اسراییلی عسکر راووتل او په هغوی باندې یې تر هغه وخته پورې برید وکړ ترڅو چې هغوی په شا شول او وتښتېدل. د اسراییلو لښکرو هغوی بېرته تر موآبه پورې تعقیب کړل او په تلوو تلوو کې یې له منځه یوړل. < ٢٥ > اسراییلیانو د موآبیانو ښارونه وران کړل. کله چې هر اسراییلی د حاصلخېزه پټي څخه تېرېده په هغه باندې به یې تېره غورځوله ترڅو ټول پټي په تېرو باندې پټ شول. همدارنگه یې بڼې ونې ووهلې او د اوبو چینې یې بندې کړې.

په پای کې یواځې د هغوی پایتخت د قیر حارست ښار جوړ پاتې شو، مگر هغو عسکرو چې مچنوغزې ورسره وې نوموړی ښار کلابند کړ او برید یې ورباندې وکړ. < ٢٦ > کله چې د موآب پاچا میسع ولیدل چې ماتې خوري،

نو اووه سوه عسکر يې چې تورې ورسره وې د ځانه سره يوړل او هڅه يې وکړه چې د جگړې هغه کرښه ماته کړي چې ادومي لښکرې پکې ځای په ځای شوې وې، مگر هغه ناکام شو. (۲۷) نو هغه خپل مشر زوی چې د هغه څخه وروسته بايد پاچا شوی وای ونيوه او هغه يې د ښار په دېوال باندې د نذرانې په توگه قرباني کړ. د اسراييلي لښکرو زړونه د دې کار په ليدلو سره دومره د نفرت څخه ډک شول چې ښار يې پرېښود او بېرته خپل هېواد ته ستانه شول.

د اليشع مرسته د يوې غريبې کونډې سره

۴ (۱) يوه ورځ د نبیانو د ډلې څخه د يو نبي کونډه اليشع ته راغله او ويې ويل: <ښاغلیه! زما مېړه مړ شوی دی. لکه څنگه چې تاسو پوهېږئ هغه يو څښتن پرست سړی ؤ. مگر اوس يو سړی راغلی دی چې زما مېړه د هغه څخه يو څو روپۍ په پور اخیستې وې او هغه غواړي چې د دې پور په بدل کې زما دوه زامن خپل غلامان کړي.>

(۲) اليشع وويل: <زه ستا دپاره څه وکړم؟ ووايه چې په کور کې څه شی لري؟>

ښځې ځواب ورکړ: <ښاغلیه، د زيتونو د تېلو د يو کوچني بوتل څخه پرته بل هېڅ څه نه لرم.>

(۳) اليشع هغې ته وويل: <خپلو گاونډيانو ته ورشه او څومره چې کولی شې د هغوی څخه ډېر خالي لوبڼي وغواړه. (۴) خپل کور ته لاړه شه او د خپل ځان او خپلو زامنو پسې دې دروازه بنده کړه. بيا لوبڼي د تېلو څخه ډک کړه او هر يو چې ډکېده هغه يوې خواته ږده.> (۵) هغه ښځه لاړه وروسته کله چې هغه د خپلو زامنو سره خپل کور ته ننوتله او دروازه يې

بنده کره، زامنو ورته لوبني راوړل او هغې ډکول.

⑥ کله چې ټول لوبني ډک شول، هغې خپل يو زوی ته وويل: <يو بل لوبنی راوړه.>

هغه ځواب ورکړ: <مونږ سره نور لوبني نشته.> په دې وخت کې د هغه کوچني بوتل څخه نور تېل توی نه شول.

⑦ وروسته له دې چې هغې اليشع د خدای نبي ته د دې پېښې په اړه خبر ورکړ، اليشع وويل: <تېل خرڅ کره او د هغو د پيسو په يوې برخې خپل پور ادا کره. په پاتې پيسو باندې کولی شې چې د خپلو زامنو سره خپل ژوند وکړې.>

اليشع او د شونيم شتمنه بنځه

⑧ يوه ورځ اليشع د شونيم بناړگوتي ته لاړ، هلته يوه شتمنه بنځه اوسېدله. هغې اليشع خپل کور ته د ډوډۍ دپاره راوباله. له هغې وروسته، کله چې اليشع به په شونيم کې و نو د هغې بنځې او د هغې د مېړه سره به يې د هغې په کور کې ډوډۍ خوړله.

⑨ هغې بنځې خپل مېړه ته وويل: <زه يقين لرم چې هغه سړی چې دلته زيات راځي د خدای يو سپېڅلی سړی دی. ⑩ راځئ چې د هغه دپاره د خپل کور په بام باندې يوه کوچنی کوټه جوړه کړو. په هغې کې به يو کټ، مېز، چوکۍ او د تېلو خراغ کېږدو. نو کله چې هغه زمونږ کور ته راځي، د دې کوټې او شيانو څخه به استفاده کوي.>

⑪ يوه ورځ اليشع په شونيم کې د هغوی کور ته راغی او خپلې کوټې ته وخوت چې هلته آرام وکړي. ⑫ هغه خپل خدمتگار جيحزي ته وويل: <هغه شونيمي بنځه دلته راوبله.> نو هغه راغله او د اليشع په مخکې

ودرېدله. (۱۳) ايشع جيحزي ته وويل: <هغې ته ووايه: تا زمونږ دپاره ډېر
تکليف وگاله، اوس ستا دپاره څه وکړم؟ آيا ستا سپارښتنه د پاچا يا د
لښکرو د قوماندان څخه وکړم؟>

هغې ښځې ځواب ورکړ: <زه د خپل قوم په منځ کې اوسېږم او هر شي ته
چې اړتيا لرم هغه راسره شته.>

(۱۴) ايشع د جيحزي څخه پوښتنه وکړه: <نو بيا د هغې دپاره څه
وکړم؟>

جيحزي په ځواب کې وويل: <زه پوهېږم چې د هغې مېړه زوړ دی او هغه
زوی نه لري.>

(۱۵) ايشع خپل خدمتگار ته وويل: <هغه راوبله چې دلته راشي.> هغه
راغله او د ايشع د کوټې په دروازه کې ودرېدله. (۱۶) ايشع هغې ته وويل:
<په راتلونکي کال کې په همدې وخت به تا خپل زوی په غېږ کې نيولی
وي.>

ښځې ځواب ورکړ: <باداره! تاسو د خدای نبي ياست، ما مه غولوی.>

(۱۷) مگر لکه څنگه چې ايشع ويلي وو په راتلونکي کال په همدې وخت
يې زوی پيدا شو.

(۱۸) کله چې هغه هلک لوی شو، يوه ورځ د خپل پلار د ليدلو دپاره پتي
ته لاړ چېرته چې لوگرو فصلونه رېبل. (۱۹) هغه خپل پلار ته شکايت وکړ:
<زما سر خوږيږي، هغه ډېر خوږيږي!>

د هغه پلار خپل نوکر ته وويل: <هغه بېرته خپلې مور ته بوځه.> (۲۰)
نوکر هغه هلک راپورته کړ او خپلې مور ته يې راوړ. هلک تر غرمې پورې

د مور په زنگنونو باندې ناست ؤ او د غرمې په وخت کې مړ شو. (۲۱)
هغې هلک د الیشع کوتې ته وخېژاوه او د هغه په کټ کې یې واچاوه. بیا
هغې دروازه بنده کړه او لاړه.

(۲۲) هغې خپل مېړه راوغوښت او ورته وېې ویل: <یو نوکر د خره سره
دلته راولېږه. زه غواړم چې د خدای نبی الیشع ژر ووینم او بېرته به راستنه
شم.>

(۲۳) د هغې مېړه پوښتنه وکړه: <ولې غواړې چې نن هغه ته ورشي؟ نن
خو نه د سبت ورځ ده او نه د نوې میاشتې اختر دی!>

هغې ځواب ورکړ: <خیر و خیریت دی.> (۲۴) هغې په خره باندې کته
واچوله او خپل نوکر ته یې وویل: <خر ژر بوځه، ترڅو چې ما درته
ویلي نه وي مه درېږه.> (۲۵) بیا هغه روانه شوه او د کرمل غره ته لاړه
چېرته چې الیشع موجود ؤ.

کله چې هغه یې ولیدله، خپل خدمتگار جیحزي ته یې وویل: <هغه شونیمي
ښځه ده چې راروانه ده. (۲۶) منډه کړه، د هغې مخې ته ورشه او پوښتنه
وکړه چې هغه او د هغې مېړه او زوی ښه دي او که نه.>

هغې جیحزي ته ځواب ورکړ: <هو، خیر و خیریت دی.> (۲۷) مگر څنگه
چې هغه غره ته ورسېدله، الیشع ته ورغله او د هغه پښې یې ونیولې.
جیحزي د هغې خواته وروان شو چې هغه لیرې تېل وهي، مگر الیشع
ووویل: <هغه پرېږده! آیا ته نه وینې چې هغه څومره خفه ده؟ مگر څښتن
ماته په دې هکله څه نه دي ویلي.>

(۲۸) هغې ښځې وویل: <ښاغلیه، آیا ما ستاسو څخه د زوی غوښتنه کړې
وه؟ آیا تاسو ته مې ویلي نه وو چې ما مه غولوی؟>

۲۹) ایشع وویل: <ای جیحزي، حآن تیار کره، زما امسا درسره واخله او

د هغې کور ته لار شه. په لاره کې به چاته سلام نه اچوې او نه به د چا سلام خوابوې. کله چې هلته ورسېدلې، امسا د هلک په مخ باندې کپرده.>

۳۰) مگر د هلک مور ایشع ته وویل: <زه د ژوندي خښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې زه به بې له تا لاره نه شم.> نو ایشع راپاڅېده او د هغې سره لار.

۳۱) جیحزي د هغوی څخه مخکې لار او د هلک په مخ باندې یې امسا کېښوده، مگر هلک ونه خوځېده او هېڅ غږ یې ونه کړ. جیحزي بهر ته ایشع ته ورغی او هغه ته یې وویل: <هلک راوینس نه شو.>

۳۲) ایشع د هغې ښځې کور ته ورسېده، خپلې کوتې ته ورغی او ویې لیدل چې د هلک مړی د هغه په کټ کې پروت دی. ۳۳) هغه کوتې ته ورننوت، دروازه یې بنده کړه او خښتن ته یې دعا وکړه. ۳۴) بیا هغه کټ ته ورغی او په مړي باندې پرېوت. خپله خوله یې د هلک په خوله کېښوده، سترگې یې د هلک په سترگو او خپل لاسونه یې د هغه په لاسونو باندې کېښودل. څنگه چې هغه په هلک باندې خپل حآن وغزاوه د هلک وجود تود شو. ۳۵) ایشع راپاڅېده او په کوته کې یوه خوا او بله خوا ګرځېده، بیا هغه بهر ته لار او د هلک په مړي باندې یې خپل حآن وغزاوه. په دې وخت هلک اووه ځلې وپرنځېده او خپلې سترگې یې وغړولې.

۳۶) ایشع جیحزي ته غږ وکړ او ورته ویې ویل: <د هلک مور ته ووايه چې دلته راشي.> جیحزي هماغسې وکړل او کله چې هغه راغله ایشع ورته وویل: <خپل زوی دې واخله.> ۳۷) هغه ایشع ته ټیټه شوه او پښو ته یې پرېوته، بیا یې خپل زوی واخیست او ووته.

۳۸) کوم وخت چې اليشع جلجال ته راستون شو، په هغه ځای کې قحطي وه.

کله چې د نبیانو يوه ډله د هغه په وړاندې ناسته وه، اليشع خپل خدمتگار ته وويل: <يو غټ لوبنی په اور باندې کېږده او دغو نبیانو ته قورمه پخه کړه.>

۳۹) د هغو څخه يو تن ځنگل ته لاړ چې يو څه بوټي راټول کړي. هغه يو د کدو ځنگلي بوټی پیدا کړ او دومره کدوان يې ورڅخه راوشکول چې هغه وړلی شول. مگر هغه نه پوهېده چې دا څه شی دی. کله چې هغه بېرته راستون شو، نو هغه کدوان يې ټوټې ټوټې کړل او په قورمه کې يې واچول. ۴۰) کله يې چې قورمه نبیانو ته واچوله چې ويې خوري او هغوی په خوړلو پيل وکړ، ناڅاپه هغو چيغې کړې او ويې ويل: <ای د خدای نبي، په دې کې زهر دي!> نو هغوی دا قورمه ونه شوه خوړلی.

۴۱) اليشع وويل: <لږ اوږه راته راوړئ.> اليشع هغه اوږه په قورمه کې واچول او ويې ويل: <اوس يې هغوی ته ورکړه چې ويې خوري.> نو په خوړو کې زهر نه وو.

۴۲) يو سړی د بعل شليشه څخه راغی او اليشع ته يې يو څه تازه غلې دانې او د اولنيو رېبل شويو اوربشو شل ډوډۍ راوړې. اليشع وويل: <دا خلکو ته ورکړه چې ويې خوري.>

۴۳) د هغه خدمتگار وويل: <آيا دا د سلو سړيو دپاره بس دي؟>

اليشع ځواب ورکړ: <هغوی ته يې ورکړه چې ويې خوري. ځکه چې څښتن فرمايي: هغوی به ماږه شي او يو څه به ورڅخه پاتې هم شي.>

٤٤) نو خدمتگار د هغوی په مخ کې ډوډی کېښوده او لکه څنګه چې څښتن فرمایلي وو هغوی ټول ماږه شول او یو څه ورڅخه پاتې هم شول.

د نعمان شفا

٥) ١) نعمان د سوریې د لښکرو قوماندان ؤ. څښتن د هغه او د هغه لښکرو سره مرسته وکړه چې خپلو دښمنانو ته ماتې ورکړي، نو د سوریې پاچا د نعمان ډېر درناوی کاوه. نعمان ډېر زړور عسکر ؤ مګر د جذام په ناروغی باندې اخته ؤ.

٢) یوه ورځ چې کله د سوریې لښکرو په اسراییلو باندې یرغل وکړ، هغوی یوه وړه اسرایلی نجلۍ ونیوله او هغه د نعمان د ښځې وینځه شوه. ٣) یو څه موده وروسته هغې نجلۍ خپلې بادارې ته وویل: <کشکې ستا مېړه نعمان هغه نبی ته ورشي چې په سامره کې دی، نو هغه ته به د جذام څخه شفا ورکړي.>

٤) کله چې نعمان د هغې نجلۍ خبره پاچا ته وکړه، ٥) پاچا ځواب ورکړ: <د اسراییلو پاچا ته ورشه. زه به ورته یو لیک ولېږم.>

نعمان دېرش زره مثقاله سپین زر، شپږ زره مثقاله سره زر او لس جوړه کالي له ځانه سره واخیستل او روان شو. ٦) همدارنګه هغه د اسراییلو پاچا ته لیک هم یووړ. په هغه کې داسې ویل شوي وو: <خپل خدمتگار نعمان تاته درلېږم چې هغه ته د جذام څخه شفا ورکړي.>

٧) کله چې د اسراییلو پاچا هغه لیک ولوست، هغه له وېرې خپل کالي وشلول او ویې ویل: <د سوریې پاچا دا یقین لري چې زه دې سړي ته د جذام څخه شفا ورکولای شم! آیا هغه فکر کوي چې زه خدای یم چې د مرګ او ژوند اختیار لرم؟ هغه غواړي په دې بهانه زمونږ سره وجنګېږي.>

۸) کله چې ایشع د خدای نبی له دې پېښې څخه خبر شو، هغه د اسراییلو پاچا ته دغه پیغام ولېږه: <ولې دومره وپرېږې؟ هغه سړی ماته راولېږه، ترڅو هغه پوه شي چې په اسراییلو کې نبی شته.>

۹) بیا نعمان د خپلو آسونو او جنگي ګاډیو سره روان شو او د ایشع د کور په دروازه کې ودرېد. ۱۰) ایشع یو نفر بیرون ولېږه چې هغه ته داسې ووايي: <لاړ شه او د اردن په سیند کې اووه ځلې خپل ځان ومینځه. نو بیا به ستا د بدن پوستکی عادي حالت ته راشي او بېخي به روغ شي.>

۱۱) مګر نعمان ډېر په قهر شو او لاړ، ویې ویل: <ما فکر کاوه چې هغه به بیرون راووزي، زما په مخ کې به ودریږي او خپل څښتن خدای ته به دعا وکړي، بیا به خپل لاس زما د پوستکي دپاسه تېر کړي او ما به روغ کړي.>
۱۲) آیا د دمشق سیندونه، ابانه او فرفر د اسراییلو د ټولو سیندونو څخه ښه نه دي؟ زه کولی شم چې په هغو کې خپل ځان ومینځم او روغ شم.>

۱۳) د هغه خدمتګاران ورغلل او ورته ویې ویل: <ای زمونږ پلاره، که چېرې هغه نبی تاسو ته ویلي وای چې کوم سخت کار وکړئ تاسو به هغه کار کړی وای. نو څه چې هغه درته ویلي دي ولې هماغسې نه کوئ؟ لاړ شی خپل ځان ومینځئ نو روغ به شی.> ۱۴) نو نعمان د اردن سیند ته ورکوز شو او لکه څنګه چې د خدای نبی ورته ویلي وو خپل ځان یې اووه ځلې پکې ومینځه. هغه بېخي جوړ شو او د هغه پوستکی د ماشوم د پوستکي په شان نرم شو.

۱۵) نعمان او د هغه ټول سړي بېرته ایشع ته ورغلل. نعمان د هغه په مخ کې ودرېد او ویې ویل: <اوس زه پوه شوم چې د اسراییلو خدای په ټوله نړۍ کې یوازې خدای دی. ښاغلیه، آیا زما له خوا به سوغات قبول کړئ؟>

۱۶) ایشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن په نوم چې زه یې خدمتگار

یم قسم خورم چې هیڅ شی به ستا څخه وانخلم.>

نعمان زاری کولې، مگر ایشع نه منل. ۱۷) په آخر کې نعمان وویل: <که چېرې دا سوغات قبول نه کړئ، نو اجازه راکړئ چې د دې ځای له خاورو څخه دوه قجرې بار کړم او د ځان سره یې یوسم. ځکه چې له همدا اوس نه به زه د اسراییلو له څښتن څخه پرته کوم بل خدای ته قربانی یا سوځېدونکې نذرانې وړاندې نه کړم. ۱۸) مگر کله چې د سوریې پاچا د رمون د عبادت ځای ته ننوځي چې هلته سجده وکړي او هغه زما په مړوند تکیه کوي او پخپله هم سجده کوم، نو څښتن ته زاری کوم چې ما وبخښي.>

۱۹) ایشع په ځواب کې وویل: <خپل کور ته په خیر سره لاړ شه.> وروسته بیا نعمان لاړ.

د جیحزي حرص

نعمان لا دومره لیرې نه ؤ تللی، ۲۰) چې جیحزي د خپل ځان سره وویل: <ایشع دغه سوریایی ډېر په اسانۍ سره پرېښود. هغه باید د نعمان سوغات اخیستی وای. زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې زه به د هغه پسې وځغلم او یو څه به ورڅخه واخلم.> ۲۱) نو هغه په چټکۍ سره نعمان پسې ورغی.

کله چې نعمان ولیدل چې جیحزي د هغه پسې منډې وهي، هغه د خپلې گاډۍ څخه رابښکته شو چې د هغه سره وویني. نعمان پوښتنه وکړه: <خیریت دی؟>

۲۲) جیحزي ځواب ورکړ: <هو، خیریت دی، مگر بادار مې زه راولېږلم

چې تاته ووايم همدا اوس د نبیانو د ډلې دوه غړي د افرایم د غرنی سیمې
 څخه رارسېدلي دي. هغه غواړي چې ته هغوی ته د سپینو زرو درې زره
 ټوټې او دوه جوړې ظریفې جامې ورکړې. < ٢٣ > نعمان ځواب ورکړ:
 < بې شکه، د دې اندازې دوه چنده سپین زر ولې نه اخلي؟ > هغه جیحزي
 په دې باندې راضي کړ چې هغه ټول واخلي، بیا یې هغه سپین زر په دوه
 کڅوړو کې وټرل. هغه دا کڅوړې او کالي خپلو دوو خدمتگارانو ته وسپارل
 او هغوی دا شيان د جیحزي څخه مخکې یوړل. < ٢٤ > کله چې هغوی هغې
 غونډۍ ته ورسېدل چې الیشع پکې اوسېده، جیحزي هغه کڅوړې د
 خدمتگارانو څخه واخیستلې او په کور کې یې کېښودلې. بیا هغه د نعمان
 خدمتگاران بېرته ولېږل. < ٢٥ > جیحزي بېرته کور ته ننوت او الیشع د هغه
 څخه پوښتنه وکړه: < چېرته وي؟ >

هغه ځواب ورکړ: < ښاغلیه، هېڅ چېرې نه وم تللی. >

< ٢٦ > مگر الیشع وویل: < آیا ته پوه نه شوې، کله چې نعمان د خپلې جنگي
 گاډۍ څخه راکوز شو چې ستا سره وگوري زما روح هلته ؤ؟ آیا دا د دې
 وخت دی چې ته پیسې او کالي، د زیتونو او انگورو باغونه، پسونه او پادې
 یا غلامان او وینځې واخلي؟ > < ٢٧ > په دې سبب چې تا دا کار کړی دی، نو
 اوس به د نعمان جذام په تا باندې راشي او ته او ستا اولاده به تل په دې
 ناروغۍ باندې اخته وي! >

ناڅاپه د جیحزي پوستکی د جذام له کبله د اوورې په شان سپین شو او هغه
 لاړ.

د تېر د سر معجزه

٦ < ١ > یوه ورځ د نبیانو ډلې الیشع ته وویل: < په کوم ځای کې چې مونږ

ستاسو د مشري لاندې اوسپرو، ډېر کوچنی ځای دی. (۲) مونږ ته اجازه راکړئ چې د اردن سیند ته لاړ شو او مونږ هر یو، یوه یوه ونه ووهو ترڅو وکولای شو د اوسېدلو دپاره یو ځای جوړ کړو.

الیشع ځواب ورکړ: <ځی، لاړ شی!>

(۳) د نبیانو له ډلې څخه یو تن پوښتنه وکړه: <تاسو زمونږ سره نه ځی؟>

الیشع ځواب ورکړ: <هو، درسره ځم!> (۴) او هغه ورسره لاړ.

(۵) کله چې هغوی د اردن سیند ته ورسېدل نو د ونو په وهلو یې پیل وکړ. هغه وخت چې یو نبي کار کاوه، د هغه تیر د لاستي څخه ووت او په اوبو کې ولوېد. هغه چیغې ووهلې: <آه ای زما باداره! دا تیر ما د چا څخه امانت اخیستی و!>

(۶) الیشع د خدای نبي پوښتنه وکړه: <هغه په کوم ځای کې ولوېد؟> سړي هغه ځای ته په گوته اشاره وکړه او الیشع یو لرگی پرې کړ او په هماغه ځای کې یې په اوبو کې واچاوه. د تیر سر د اوبو سطحې ته راپورته شو او د اوبو دپاسه گرځېده. (۷) الیشع هغه ته وویل: <اوس یې راواخله.> سړي لاس وراوږد کړ او هغه یې راوښووه.

د سوريې د لښکرو ماتې

(۸) د سوريې پاچا د اسراییلو سره جنگ کاوه. هغه د خپلو عسکري منصبدارانو سره مشوره وکړه او د خپمو د ودرولو دپاره یې یو ځای غوره کړ.

(۹) مگر الیشع د اسراییلو پاچا ته دا خبرداری ورولېږه: <هغه ځای ته

نژدې ورنه شی. ځکه چې د سوریې لښکرو په هغه ځای کې خپمې ودرولې دي. < ۱۰ > نو پاچا هغو خلکو ته چې په هغه ځای کې اوسېدل خبرداری ورکړ چې د خپلو ځانونو ساتنه وکړي. دا کار خو ځلې وشو.

۱۱ > کله چې د سوریې پاچا په دې پوه شو چې څه کیږي هغه ډېر په قهر شو. هغه خپل عسکري منصبدران راوغوښتل او پوښتنه یې ورڅخه وکړه: < ستاسو څخه څوک د اسراییلو د پاچا پلوي کوي؟ >

۱۲ > د هغوی څخه یو تن ځواب ورکړ: < ای اعلیحضرته، هېڅوک نه، دا یو اسراییلی نبي دی چې الیشع نومیږي. هغه خپل پاچا ته خبر ورکوي، حتی هغه خبرې چې تاسو یې د خپلې خوب په کوټه کې کوی. >

۱۳ > پاچا حکم وکړ: < هغه چې هر چیرې وي راپیدا یې کړی! زه به عسکر ولېږم ترڅو هغه ونیسي. > هغوی خبر شول چې الیشع د دوتان په ښارگوټي کې دی او پاچا ته یې خبر ورکړ. < ۱۴ > هغه یو لوی لښکر د آسونو او جنگي گاډیو سره هلته ولېږه. هغوی د شپې له خوا روان شول او هغه ښارگوټی یې کلابند کړ.

۱۵ > بله ورځ سهار وختي، کله چې د الیشع خدمتگار راپاڅېد او بیرون راووت، ویې لیدل چې د سوریې لښکرو د آسونو او جنگي گاډیو سره ښارگوټی کلابند کړی دی. هغه الیشع ته راستون شو او پوښتنه یې ورڅخه وکړه: < ای زما باداره، څه وکړو؟ >

۱۶ > الیشع ځواب ورکړ: < مه وپېرېه! زموږ لښکرې د هغوی په پرتله زیاتې دي. > < ۱۷ > بیا هغه داسې دعا وکړه: < ای څښتنه، د هغه سترگې وغړوه چې وويني. > او څښتن د هغه خدمتگار ته توان ورکړ چې د الیشع شاوخوا غونډۍ وويني، چې د اور لرونکو آسونو او لمبه لرونکو گاډیو څخه ډکې دي.

۱۸) څنگه چې د سوريې لښکرې ورنژدې شوې، اليشع دعا وکړه: <ای خښتنه، دا عسکر ړانده کړه!> نو د اليشع د دعا په اساس خښتن هغوی ړانده کړل.

۱۹) اليشع د دښمن لښکرو ته وويل: <تاسو په غلطه لاره او غلط ښارگوټي ته راغلي یئ. ما پسې رآئ. زه به تاسو هغه سړي ته ورسوم چې تاسو يې لټوئ.> اليشع هغوی د سامرې ښار ته بوتلل.

۲۰) کله چې ټول عسکر ښار ته ننوتل، اليشع دعا وکړه: <ای خښتنه، اوس د دوی سترگې وغړوه چې وويني.> نو خښتن د هغوی سترگې وغړولې او هغوی وليدل چې دننه په سامره کې دي.

۲۱) کله چې د اسراييلو پاچا هغوی وليدل، د اليشع څخه يې پوښتنه وکړه: <ای ښاغلیه، آیا هغوی ووژنم؟ آیا هغوی ووژنم؟>

۲۲) اليشع ځواب ورکړ: <نه، حتی هغه لښکرې چې تا په جنگ کې هم نيولې وي، نو ته حق نه لرې چې هغوی ووژنې. د هغه په ځای هغوی ته د خوړلو او خښلو دپاره يو څه ورکړه او هغوی پر پرده چې بېرته خپل پاچا ته ورستانه شي.> ۲۳) د اسراييلو پاچا هغوی ته يوه لويه مېلمستيا تياره کړه. کله چې هغوی د خوړلو او خښلو څخه وزگار شول، نو هغوی يې بېرته د سوريې پاچا ته وروولېدل. له هغې وروسته د سوريې لښکرو تر ډېرې مودې پورې د اسراييلو په سيمه باندې بريد ونه کړ.

د سامرې کلابندي او قحطي

۲۴) يو څه موده وروسته، د سوريې پاچا بنهدد خپل ټول لښکر سره راغونډ کړ، بيا هغوی سامرې ته روان شول او هغه يې کلابنده کړه. ۲۵) هغوی خپلې کلابندۍ ته تر هغه وخته پورې دوام ورکړ ترڅو په ښار کې د

خوراک دپاره هېڅ شی پاتې نه شو. په حقیقت کې، د خره یو سر په اتیا
مثقاله سپینو زرو او د کوترې دوه سوه گرامه فاضله مواد په پنځه مثقاله
سپینو زرو باندې خرڅېدل.

۲۶ یوه ورځ د اسراییلو پاچا د ښار په دېوال باندې قدم واهه، یوې ښځې
هغه ته نارې کړې: <ای اعلیحضرته، زما سره مرسته وکړئ!>

۲۷ پاچا وویل: <څښتن چې ستا سره مرسته نه کوي، نو زه یې څنگه
وکړم؟ آیا ته فکر کوي چې زما سره غلې دانې یا د انګورو شراب شته چې
تاته یې درکړم؟> ۲۸ وروسته هغه د ښځې څخه وپوښتل: <څه شکایت
لري؟>

هغې ځواب ورکړ: <دې ښځې وړاندیز درلود او ماته یې وویل: نن ورځ ته
خپل زوی دلته راوړه چې ویې خورو او زه به سبا ته خپل زوی راوړم چې
دواړه یې وخورو. ۲۹ نو ما خپل زوی پوخ کړ او هغه مو وخور. بله ورځ
مې هغې ښځې ته وویل چې خپل زوی راوړه چې ویې خورو، خو هغه یې
پټ کړ.>

۳۰ کله چې پاچا دا کیسه واورېدله، هغه له غمه خپل کالي وشلول.
څرنگه چې هغه د ښار په دېوال باندې ولاړ ؤ، نو خلکو ولیدل چې هغه د
خپلو کالیو لاندې د ویر کالي اغوستي وو. ۳۱ هغه وویل: <خدای دې ما
ووژني چې د ورځې د ختمېدو څخه مخکې د الیشع سر د تنې نه پرې نه
کړی شي!> ۳۲ نو هغه د الیشع پسې یو استازی ولېږه چې هغه راولي.

په هغه وخت کې الیشع په خپل کور کې ؤ او د اسراییلو ډېرو مهمو
سپین بریرو د هغه سره غونډه درلوده. مخکې له دې چې د پاچا استازی
ورورسېږي، الیشع هغو ته وویل: <آیا پوهېږئ چې هغه قاتل، یو نفر زما د
سر د پرېکولو دپاره رالېږلی دی؟ هرکله چې هغه راشي، دروازه بنده کړئ او

هغه دننه مه راپرېږدئ. زه يقين لرم چې د هغه بادار به په خپله هم د هغه پسې راشي. <

۳۳ د اليشع خبرې پای ته نه وې رسېدلې، چې پاچا راوړسېد. هغه وويل: <دا څښتن دی چې په مونږ باندې يې دا کړاو راوستی دی. نور ولې د هغه مرستې ته انتظار وباسم؟>

۷ ۱) اليشع ځواب ورکړ: <د څښتن خبرو ته غوږ ونيسه، چې هغه فرمايلي دي: سبا به په همدې وخت په سامره کې يو من د غنمو اوږه يا دوه منه اوربشې په يو مثقال سپينو زرو باندې خرڅې شي.>

۲) د پاچا هغه منصبدار چې شخصي خدمتگار يې ؤ اليشع د خدای نبي ته وويل: <زه په دې باندې باور نه لرم! حتی که څښتن د اسمان څخه د غلو دانو باران هم ووروي، داسې به ونه شي.>

اليشع ځواب ورکړ: <ته به په خپلو سترگو هغه ووينې چې داسې به وشي، مگر ته به له هغو څخه هېڅ هم ونه خورې.>

د سوريې د لښکرو تېښته

۳) په همدې وخت کې څلور نفره چې په جذام باندې اخته وو د سامرې د دروازې څخه بيرون وو. هغوی يو او بل ته وويل: <مونږ ولې دلته کښېنو او مرگ ته انتظار وباسو؟> ۴) ښار ته ننوتل گټه نه لري، ځکه چې مونږ به هلته له لوږې څخه مړه شو، مگر که دلته پاتې شو، هم مړه کېږو. نو راځئ چې د سوريې کمپ ته ورشو، که هغوی زمونږ سره ډېر بد هم وکړي نو مونږ به ووژني، خو کېدای شي چې هغوی مونږ ژوندي پرېږدي.> ۵) نو څنگه چې تياره کېدله، هغوی د سوريې کمپ ته ورغلل، مگر کله چې هغوی هلته ورسېدل، هلته هېڅوک نه ؤ. ۶) څښتن په سوريایانو باندې

داسې آواز واوروه لکه چې يو لوی لښکر د آسونو او جنگي گاډيو سره راروان وي. سوريایانو داسې فکر کاوه چې د اسراییلو پاچا د حیتیانو او مصریانو پاچاهان اجیران نیولي دي او د هغوی لښکرې به ورباندې برید وکړي. (۷) نو په هماغه ماښام سوريایان د خپل ژوند د ژغورلو په خاطر وتښتېدل. خپلې خېمې، آسونه او خره یې پرېښودل او کمپ یې لکه څنګه چې و هماغسې پرېښود.

(۸) کله چې هغه څلور جذامیان د کمپ یوې ګوښې ته ورسېدل، هغوی یوې خېمې ته ورننوتل. هغوی وخورل او ویې څښل او سپین زر، سره زر او کالي چې یې پیدا کړل هغه یې د ځان سره یوړل او پټ یې کړل. بیا د دویم ځل دپاره راغلل، بلې خېمې ته ورننوتل او هرڅه یې چې لاس ته راوړل هغه یې د ځان سره یوړل او هغه یې هم پټ کړل. (۹) بیا هغوی یو او بل ته وویل: <مونږ باید دا کار ونه کړو! مونږ ښه زېری لرو او هغه باید د خپلو ځانونو سره ونه ساتو. که چېرې مونږ غلي پاتې شو او تر سهاره پورې صبر وکړو، نو مونږ به د سزا وړ شو. راضي چې همدا اوس لاړ شو او د پاچا درباریانو ته خبر ورکړو.> (۱۰) نو هغوی بېرته سامرې ته لاړل، د ښار د دروازې ساتونکو ته یې غږ وکړ او هغوی ته یې وویل: <مونږ همدا اوس د سوريایانو د لښکرو د کمپ څخه راغلو، ټول عسکر تللي وو! آسونه او خره تړلي پاتې شوي وو او خېمې هماغسې ولاړې وې. مونږ هېڅوک ونه لیده او نه مو د چا آواز واورېد.>

(۱۱) ساتونکو د دې خبر اعلان وکړ او بیا وروسته د پاچا ماڼۍ ته دا خبر ورسېد. (۱۲) لا شپه وه، چې پاچا له خپلې بستري څخه راپاڅېد او خپلو درباریانو ته یې وویل: <زه پوهېږم چې سوريایانو څه پلان جوړ کړی دی! هغوی خبر دي چې مونږ له لوږې څخه مړه کېږو، نو هغوی خپل کمپ پرېښی او تللي دي او په بانډو کې پټ شوي دي. هغوی فکر کوي چې مونږ به د ډوډۍ پیدا کولو دپاره ښار پرېږدو. بیا به مونږ ژوندي ونیسي او ښار ته

١٣) د هغه د درباريانو څخه يو تن وويل: <د دې ښار خلك هسې هم د

هغو خلكو په شان چې پخوا مړه شوي دي، د مرگ په حال كې دي.

پرېږدئ چې يو څو سړي د پاتې شويو آسونو څخه پنځه آسونه خوښ

كړي، ترڅو هغوی ولېږو او دا څرگنده كړو چې څه پېښ شوي دي.> ١٤)

هغوی يو څو نفره غوره كړل او پاچا هغوی په دوه جنگي گاډيو كې ولېږل

او امر يې ورته وكړ چې لاړ شي او دا خبره معلومه كړي چې د سوريې په

لښكرو باندې څه شوي دي. ١٥) هغه نفر د اردن د سيند پورې لاړل او

هغوی په ټوله لاره كې وليدل چې سوريايانو د تېښتې په وخت كې كالي او

سامانونه غورځولي دي. بيا هغوی بېرته راستانه شول او پاچا ته يې راپور

ورکړ. ١٦) د سامرې خلك بيرون ووتل او د سوريايانو كمپ يې لوټ كړ.

لكه څنگه چې څښتن فرمايلي وو، يو من د غنمو اوږه يا دوه منه اوربشې په

يو مثقال سپينو زرو باندې خرڅېدلې.

١٧) د اسراييلو پاچا هغه منصبدار چې ځانگړي خدمتگار يې ؤ، د ښار د

دروازې د مسؤول په توگه وټاکه. لکه څنگه چې اليشع په هغه وخت كې

چې پاچا د هغه د ليدلو دپاره ورغلی ؤ، وړاندوينه كړې وه، نوموړی

منصبدار د خلكو تر پښو لاندې شو او مړ شو. ١٨) اليشع پاچا ته ويلي وو:

<سبا په همدې وخت په سامره كې به يو من د غنمو اوږه او دوه منه

اوربشې په يو مثقال سپينو زرو باندې خرڅېږي.> ١٩) هغه منصبدار په

ځواب كې ويلي وو: <زه په دې باندې باور نه لرم! حتی كه څښتن د اسمان

څخه د غلو دانو باران هم ووروي، داسې به ونه شي.> او اليشع ځواب

ورکړی ؤ: <ته به په خپلو سترگو هغه ووينې چې داسې به وشي، مگر ته به

له هغو څخه هېڅ هم ونه خورې.> ٢٠) او د اليشع وړاندوينه ترسره شوه

- هغه منصبدار د ښار په دروازه كې د خلكو د پښو لاندې مړ شو.

۸ (۱) ایشع هغې بنځې ته چې د هغې زوی یې بېرته راژوندی کړی و وویل: <د خپلې کورنۍ سره کوم بل ځای ته لاړه شه او هلته د یو څه مودې دپاره واوسېږه، ځکه چې خښتن په دې هېواد باندې قحطي راوړي او هغه به تر اوو کالو پورې دوام وکړي.> (۲) لکه څنګه چې د خدای نبي ایشع ویلي وو هغې بنځې کټ مټ هماغسې وکړل او هغه لاړه چې د فلسطینیانو په هېواد کې واوسېږي. هغه د خپلې کورنۍ سره اووه کاله په هغه ځای کې واوسېدله.

(۳) د اوو کالو په پای کې، هغه اسراییلو ته راستنه شوه، پاچا ته لاړه او ورته زاری یې وکړې چې کور او جایداد یې بېرته ورکړل شي. (۴) په دې وخت کې، پاچا د ایشع د خدمتګار جیحزي سره خبرې کولې. د هغه څخه یې وغوښتل چې د ایشع د ټولو حیرانوونکو کارونو په هکله معلومات ورکړي. (۵) په داسې حال کې چې جیحزي هغه ته د هغه مړ هلك په هکله چې ایشع بېرته راژوندی کړی و خبرې کولې، هغه بنځه د خپل زوی سره راوړسېدله چې پاچا ته عرض وکړي. جیحزي وویل: <ای اعلیحضرته! هغه بنځه دا ده او دا د هغه زوی دی چې ایشع راژوندی کړی دی.> (۶) پاچا هغې بنځې ته وویل چې خپله کیسه بیان کړي او هرڅه چې پېښ شوي وو هغې ورته بیان کړل. بیا پاچا د خپلو درباریانو څخه یو تن ته وویل: <ټول جایداد هغې ته بېرته ورکړه، برسېره پردې د ځمکې عایدات د هغې ورځې نه چې هغه له دې ځای نه تللې وه تر اوسه پورې هم ورکړه.>

د حزاییل له خوا د بنهدد وژنه

(۷) ایشع هغه وخت دمشق ته لاړ چې د سوریې پاچا بنهدد ناروغ و. کله

چې پاچا ته يې خبر ورکړ چې ايشع دلته راغلی دی، (۸) هغه حزايبيل ته وويل: <د خدای د نبي ايشع دپاره د ځان سره يو سوغات واخله، لار شه، د هغه سره وگوره او ورته ووايه چې د څښتن څخه پوښتنه وکړي چې زه به روغ شم که نه.>

(۹) بيا حزايبيل د څلوېښتو او بنانو سره چې د دمشق ډېر ښه توليدات ورباندې بار وو روان شو او ايشع ته يې د سوغات په توگه يوړل. هغه نبي راپيدا کړ او ورته وويي ويل: <ستاسو خدمتگار بنهدد پاچا زه ستاسو حضور ته رالېږلی يم ترڅو په دې پوه شم چې هغه به روغ شي که نه.>

(۱۰) ايشع حزايبيل ته وويل: <هغه ته ووايه چې ته به روغ شي، مگر څښتن ماته مخکې فرمايلي وو چې په حقيقت کې به بنهدد خامخا مړ شي.> (۱۱) ايشع حزايبيل ته داسې په ځير کتل تر هغې چې هغه وشرمېده، بيا ايشع وژړل.

(۱۲) حزايبيل پوښتنه وکړه: <ای ښاغلیه، ولې ژاړی؟>

ايشع ځواب ورکړ: <ځکه زه پوهېږم چې ته به د اسراييلو قوم ته ډېر زيان ورسوي. ته به د هغوی دېوال لرونکي ښارونه وسوځوي او د هغوی ځوانان به ووژني. د هغوی اولادونه به ټوټې ټوټې کړي او د هغوی د اميدوارو ښځو گډې به هم څيرې کړي.>

(۱۳) حزايبيل ځواب ورکړ: <زما په شان يو معمولي انسان دومره غټ کار څنگه کولی شي؟>

ايشع ورته وويل: <ای حزايبيله، څښتن ماته ښودلي دي چې ته به د سوريې پاچا شي.>

(۱۴) حزايبيل بېرته بنهدد ته ورغی. بنهدد ورڅخه پوښتنه وکړه: <ايشع څه

حزاييل خواب ورکړ: <هغه وويل چې ته به هر ورو روغ شي.> (۱۵) مگر په راتلونکې ورځ، حزاييل يوه کمپله راواخيسته، په اوبو کې يې خيسته کړه او د پاچا په مخ باندې يې کېښوده تر هغې پورې چې د هغه ساه بنده شوه او هغه مړ شو. بيا حزاييل د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا يهورام

(دويم تواريخ ۲۱: ۱ - ۲۰)

(۱۶) په اسراييلو کې د اخاب د زوی يورام د پاچاهۍ په پنځم کال، د يهوشافاط زوی يهورام د يهودا پاچا شو. (۱۷) يهورام د دوه دېرشو کالو په عمر و چې پاچا شو او اته کاله يې په اورشليم کې پاچاهي وکړه.

(۱۸) يهورام لکه د اخاب د کورنۍ په شان د اسراييلو د پاچاهانو لاره غوره کړه. د اخاب لور د يهورام ښځه وه او هغه د خښتن په وړاندې گناه وکړه، مگر خښتن نه غوښتل چې يهودا له منځه يوسي، ځکه چې هغه د خپل خدمتگار داود سره ژمنه کړې وه چې د هغه اولاده به تل په يهودا باندې پاچاهي کوي.

(۲۰) د يهورام په پاچاهۍ کې، د ادوم خلک ياغي شول او د ځان دپاره يې خپل پاچا وټاکه. (۲۱) نو يهورام د خپلو ټولو جنگي گاديو سره صعير ته روان شو، چې هلته ادومي لښکر هغوی کلابند کړل. د شپې هغه او د هغه د جنگي گاديو قوماندانانو کلابندي ماته کړه او د يهورام عسکر خپلو کورونو ته وتښتېدل. (۲۲) يهودا هېڅکله ونه شو کولی چې په ادوم باندې خپله واکمني بېرته تر لاسه کړي. حتی د لښه ښاريان هم په هغه وخت کې ياغي شول.

(۲۳) د يهورام د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د

پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۲۴) یهورام مړ شو او د داود د ښار په شاهي هدیره کې ښخ شو او د هغه زوی اخزیا د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا اخزیا

(دویم تواریخ ۲۲: ۱ - ۶)

(۲۵) په اسراییلو کې د یورام د پاچاهۍ په دولسم کال، د یهورام زوی اخزیا د یهودا پاچا شو. (۲۶) اخزیا د دوه ویشتم کالو په عمر و چې پاچا شو او یو کال یې په اورشلیم کې پاچاهي وکړه. د هغه مور عتلیا وه چې د اسراییلو د پاچا عمري لمسی وه. (۲۷) څرنګه چې اخزیا د اخاب د کورنۍ سره د خپښۍ اړیکې درلودلې، نو هغه هم د هغوی په شان د خښتن په وړاندې ګناه وکړه.

(۲۸) اخزیا د اسراییلو د پاچا یورام سره لار چې د جلعاد په راموت کې په حزاییل پاچا او د سوریې په لښکرو باندې برید وکړي. په دې جګړه کې سوریایانو یورام تپي کړ. (۲۹) نو هغه د یزرعیل ښار ته راستون شو چې تپ یې روغ شي. اخزیا د هغه د لیدلو دپاره هلته ورغی.

بیهو او د تخت نیونه

۹ (۱) په دې دوران کې الیشع د نبیانو د ډلې څخه یو نبي راوغوښت او ورته ویې ویل: >په جلعاد کې د راموت ښار ته د تګ دپاره تیار شه. دا د زیتونو د تېلو بوتل له ځانه سره واخله او هلته لار شه. (۲) کله چې هلته ورسېدلې، د یهوشافاط زوی او د نمشي لمسی بیهو راپیدا کړه. هغه یو داسې کوټې ته بوځه چې د خپلو ملګرو څخه جلا وي، (۳) بیا د هغه په سر باندې د زیتونو تېل واچوه. هغه ته داسې ووايه: خښتن فرمایي چې ته مې د

اسراييلو د پاچا په توگه غوره كړی يې. كله چې دا كار سر ته ورسېد، پرته له
خنده دروازه خلاصه كړه او د هغه ځای څخه وتښته!<

٤) بيا هغه نبي راموت ته لاړ. ٥) كله چې هغه هلته ورسېد، د لښكرو
منصبدارانو غونډه درلودله. هغه وويل: <ای بناغلیه، زه ستا دپاره يو پيغام
لرم.>

بیهو پوښتنه وکړه: <زمونږ څخه د کوم یو دپاره؟>

نبي ځواب ورکړ: <ای بناغلیه، ستاسو دپاره.> ٦) نو بیهو راپاڅېده او
دنده لاړ. نبي د بیهو په سر باندې د زيتونو تېل واچول او هغه ته يې وويل:
<د اسراييلو څښتن خدای اعلانوي چې زه تا د خپل قوم اسراييلو د پاچا
په توگه غوره كوم. ٧) څښتن زیاتوي: زه غواړم چې ته د خپل بادار
يعنې د اخاب كورنۍ له منځه یوسې، نو ايزابل ته به د نبیانو او زما د نورو
خدمتگارانو د وژلو په خاطر سزا ورکړل شي. ٨) د اخاب ټوله كورنۍ او
اولاده به مړه شي، زه به د هغه په كورنۍ كې هر يو نارینه له منځه یوسم كه
هغه غلام وي او كه آزاد. ٩) زه به د اخاب كورنۍ د اسراييلو د پاچاهانو
د نباط زوی یروبعام او د اخيا زوی بعشا د كورنۍ په برخليک اخته كړم.
١٠) د ايزابل د جسد غوښې به د یزرعیل په سیمه كې سپي وخوري او
څوك به هغه ښځه نه كړي.> نبي دا وويل، دروازه يې خلاصه كړه او
وتښتېد.

١١) بیهو بېرته خپلو منصبدارانو ته ورغی او هغوی ورڅخه پوښتنه وکړه:
<خيریت دی؟ هغه لهوني نبي ستا څخه څه غوښتل؟>

بیهو په ځواب كې وويل: <تاسو داسې سړی پېژنئ او پوهېږئ چې هغه
څرنگه خبرې كوي.>

١٢) هغوی پوښتنه وکړه: <نه، مونږ نه پوهېږو. هغه څه وويل؟>

ییهو ځواب ورکړ: <نبي وویل: د اسراییلو څښتن خدای اعلانوي چې زه تا د اسراییلو د پاچا په توگه غوره کوم.>

۱۳ هغوی په چالاکۍ سره خپلې چینې راواخیستلې او په هغو پورو باندې یې وغوړولې چېرته چې ییهو ولاړ ؤ. یو نفر سرنی وواهه او هر یو دا چیغې وهلې: <ییهو پاچا دی!>

د یورام او اخزیا وژنه

۱۴-۱۵ نو ییهو د یورام پاچا په مقابل کې چې په یزرعیل کې ؤ یوه دسیسه جوړه کړه. یورام هلته د دې دپاره تللی و چې د هغو ټپونو څخه روغ شي چې په راموت کې د سوریې د پاچا حزاییل سره په جگړه کې ورته پیدا شوي وو. نو ییهو خپلو ملگرو منصبدارانو ته وویل: <که تاسو غواړئ چې زه پاچا شم نو هېڅوک مه پرېږدئ چې د دې ښار څخه ووزي. کېدای شي چې هغه یزرعیل ته لاړ شي او یورام خبر کړي.> ۱۶ نو ییهو خپلې جنگي گادۍ کې سپور او یزرعیل ته روان شو. یورام لا روغ شوی نه ؤ او په همدې وخت کې د یهودا پاچا اخزیا د هغه د لیدلو دپاره راغلی ؤ.

۱۷ کله چې د یزرعیل د څارنې د برج پهره دار ولیدل چې ییهو او د هغه نفر راروان دي، هغه پاچا ته غږ وکړ: <زه وینم چې یوه ډله خلک دې خواته راروان دي.>

یورام حکم وکړ: <یو سپور استازی ولېږه او دا څرگنده کړه چې هغوی د سولې د پاره راځي یا د جگړې د پاره.>

۱۸ یو په آس باندې سپور استازی ورووت او ییهو ته یې وویل: <یورام پاچا غواړي په دې پوه شي چې آیا ته د سولې د پاره راځي؟>
ییهو ځواب ورکړ: <دا تا پورې اړه نه لري، زما پسې راځه!> په همدې

وخت کې د څارنې د برج ساتونکي وويل: <ای اعلیحضرتہ، استازی ورسپده، مگر بېرته راستون نه شو.>

۱۹ نو یورام یو بل سپور استازی ولېره، هغه بیهو ته ورغی او ویې ویل: <یورام پاچا غوښتل چې په دې پوه شي آیا ته د سولې دپاره راځي؟>

بیهو ځواب ورکړ: <دا تا پورې اړه نه لري، زما پسې راځه!>

۲۰ د څارنې د برج ساتونکي وويل: <ای اعلیحضرتہ، استازی هلته ورسپده، هغه هم بېرته راستون نه شو. دا سړی لکه د یو لېوني په شان گاډی چلوي. هغه به خاماڅا بیهو وي!>

۲۱ یورام حکم وکړ: <زما گاډی تیاره کړئ!> او گاډی تیاره شوه. بیا هغه او اخزیا په خپلو گاډیو کې سپاره شول او د بیهو د لیدلو دپاره ورووتل. هغوی د نابوت یزرعیلي په ځمکه کې د هغه سره لیدنه وکړه. ۲۲ یورام پوښتنه وکړه: <ایا د سولې دپاره راځي؟>

بیهو ځواب ورکړ: <تر هغه وخته پورې چې ستا د مور بت پرستی او کوډگری دوام ولري زما او ستا په منځ کې سوله شونې نه ده.>

۲۳ یورام غږ وکړ: <ای اخزیا، دا خیانت دی!> د دې له ویلو سره یورام خپله گاډی راوگرځوله او وتښتېد. ۲۴ بیهو په خپل ټول قوت سره لینده راکش کړه او یو غشی یې گوزار کړ. غشی د یورام د اوږو په منځ کې ولگېده او بیا د هغه په زړه کې ورننوت. هغه په خپلې گاډی کې راولوېد او مړ شو.

۲۵ بیهو خپل مرستیال بیدکار ته وويل: <د هغه مړی واخله او په هغه ځمکه کې یې وغورځوه چې د نابوت پورې یې اړه درلودله. یاد لره چې کله ما او تا یوځای د یورام پاچا د پلار اخاب پسې گاډی ځغلوله، څښتن د

اخاب په ضد داسې وويل: ۲۶ ما د نابوت او د هغه د زامنو قتل پرون وليده. نو ځكه زه ژمنه كوم چې تاته به هم په همدې ځمكه كې سزا دركړم. < بيا ييهو خپل مرستيال ته امر وكړ: > د يورام مړى واخله او په هغه ځمكه كې يې وغورځوه چې په نابوت پورې يې اړه درلودله، چې د خښتن ژمنه پوره شي.<

۲۷ اخزيا پاچا دا پېښه وليدله او هڅه يې وكړه چې د بيت هگان ښارگوټي ته وتښتي، مگر ييهو ورورسېد او امر يې وكړ: < هغه هم ووژئ! > نو څه وخت چې اخزيا يبلعام ته نژدې د جور كلي ته چې په لوړه كې ؤ روان ؤ، د ييهو لښكرو هغه په غشي باندې وويشت. هغه تر مجدو پورې لاړ او هلته مړ شو. ۲۸ د اخزيا منصبدارانو د هغه مړى په جنگي گاډۍ كې واچاوه، بېرته يې اورشليم ته يووړ او هغه يې د داود د ښار په شاهي هديره كې ښخ كړ.

۲۹ اخزيا د اخاب د زوى يورام د پاچاهۍ په يوولسم كال د يهودا پاچا شوى ؤ.

د ايزابل وژنه

۳۰ ييهو د يزرعيل خواته روان شو او كله چې ايزابل واورېدل چې ييهو راروان دى، رانجه يې په سترگو باندې ووهل او خپل ويبښتان يې ږمنځ كړل. بيا په كړكۍ كې ودرېدله او بيرون يې كتل. ۳۱ څنگه چې ييهو د ښار د دروازې څخه تېر شو، هغې ورته نارې كړې: < اى زيمريه! ته قاتل يې! تا پاچا وواژه. ته دلته د سولې دپاره راغلې يې؟ >

۳۲ هغه پورته كړكۍ ته وكتل او پوښتنه يې وكړه: < آيا دلته زما د پلويانو څخه څوك شته؟ > د مانۍ دوه درې خصي شويو سړيو خپل سرونه له كړكۍ څخه راوويستل ۳۳ او ييهو هغوى ته وويل: < هغه د كړكۍ څخه

لاندې راوغورځوئ! < درباريانو ايزابل لاندې راوغورځوله او د هغې وينه په دېوال او آسونو باندې وشيندل شوه. بيا آسونو د هغې مړي تر پښو لاندې کړ.

٢٢) بيهو دننه ماني ته ننوت چې يو څه وځوري او وڅښي. بيا هغه وويل: <که څه هم هغه يوه لعنتي ښځه وه، خو هغه د پاچا لور وه، نو هغه دې په ښې طريقې سره ښځه کړای شي.> ٢٥) مگر کله چې هغوی د هغې د مړي د ښخولو دپاره ووتل، هغوی يواځې د هغې کوپړۍ، لاسونه او پښې راپيدا کړې. ٢٦) کله چې هغوی بيهو ته خبر ورکړ هغه وويل: <دا هغه څه پېښ شوي دي چې څښتن د خپل خدمتگارد تشبي ايليا په وسيله ويلي وو: سپي به د ايزابل مړي په يزرعيل کې وځوري. ٢٧) د هغې مړي به لکه خوشايي داسې خورې ورې شي چې هېڅوک يې ونه شي پېژندلی.>

د اخاب د اولادې وژنه

١٠) د اخاب اويا زامن په سامره کې اوسېدل. نو بيهو د هغه ښار مهمو مامورانو، مشرانو او د اخاب د زامنو ساتونکو ته ليک ورولېږه. په ليک کې هغه داسې ليکلي وو: ٢) <ستاسو ښار قوي دی او د جنگي گاډيو، آسونو او وسلو سره ستاسو څخه دفاع کېږي. او زه پوهېږم چې د اخاب پاچا زامن ستاسو سره اوسېږي. نو څنگه چې تاسو دغه ليک ولوست، ٣) تاسو د اخاب د زامنو څخه چې تر ټولو ښه وي د پاچا په توگه وټاکئ او بيا د هغه د دفاع دپاره وجنگېږئ.>

٤) هغوی دا ليک ولوست او ډېر ووېرېدل. هغوی يو او بل ته وويل: <نه يورام پاچا او نه اخزيا پاچا د هغه په مقابل کې مقاومت کړی دی، نو مونږ به يې څنگه وکړو؟> ٥) د ماني آمر، د ښار ښاروال، نورو مشرانو او د اخاب د زامنو ساتونکو دغه ځواب بيهو ته ورولېږه: <ای اعليحضرته! مونږ

ستاسو خدمتگاران يو او شه چې مونږ ته وايي مونږ به هماغسې کوو. مگر دا زمونږ کار نه دی چې څوک د پاچا په توگه وټاکو. هرڅه چې ستاسو په نظر کې ښه ښکاري هماغسې وکړئ.

٦) بيا بيهو يو بل ليک واستاوه چې په هغه کې ويل شوي وو: <که تاسو زما پلوي او اطاعت کوئ، نو هغه ثابت کړئ. د اخاب د زامنو سرونه ماته راوړئ! او سبا په همدې وخت بايد دلته په يزرعيل کې حاضر شئ.>

د اخاب پاچا زامن اويا تنه وو چې د ښار د ځينو مهمو خلکو سره اوسېدل او د هغوی ښوونه او روزنه يې کوله. ٧) کله چې د بيهو دويم ليک راوړسېد، هغو مهمو خلکو د اخاب ټول زامن ووژل. بيا يې د هغو سرونه په ټوکريو کې کېښودل او هغه يې بيهو ته چې په يزرعيل کې ؤ ولېږل.

٨) کله چې يو استازي بيهو ته خبر ورکړ چې د اخاب د زامنو سرونه يې راوړي دي، هغه وويل: <دا سرونه د ښار په دروازه کې دوه ځايه ډېری کړئ او تر سهاره پورې يې هلته پرېږدئ.>

٩) په سهار کې، بيهو بيرون ووت. هغه د ټولو خلکو په مخ کې ودرېد او ويې ويل: <ای خلکو، تاسو هېڅ جرم نه دی کړی. ما د خپل بادار يورام په ضد دسيسه جوړه کړه او هغه مې وواژه. مگر دا ټول نفر چا ووژل؟> ١٠) تاسو بايد پوه شئ هرڅه چې څښتن د اخاب د اولادې په اړه ويلي وو، هغه سرته رسېږي. څښتن هغه کار وکړ چې وعده يې د خپل نبي ايليا په وسيله کړې وه. <١١) بيا بيهو د اخاب نور خپلوان چې په يزرعيل کې اوسېدل، د هغه لوړ رتبه درباريان، د هغه کاهنان او د هغه ډېر نژدې دوستان ووژل. په يزرعيل کې د اخاب د کورنۍ څخه هېڅوک ژوندی پاتې نه شو.

١٢) بيهو سامري ته روان شو او په لاره کې په هغه ځای کې چې شپانه به پکې راټولېدل ١٣) د يهودا د پاچا اخزيا د خپلوانو سره مخامخ شو. هغه

پوښتنه وکړه: <تاسو څوک یی؟>

هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د اخزیا خپلوان یو. مونږ د شازادگانو او د ملکه ایزابل د کورنی د لیدلو دپاره روان یو.>

۱۴) بیهو خپلو سړیو ته وویل: <هغوی ژوندي ونیسی!> نو هغوی یې ونيول او د شپنو د راغونډېدلو ځای ته نژدې د کندې غاړې ته یې بوتل او هغه ټول دوه څلوېښت نفره یې ووژل.

۱۵) څنگه چې بیهو روان شو، د رکاب زوی یهوناداب یې ولید چې د ده د لیدلو دپاره راروان ؤ. بیهو هغه ته ښه راغلاست ووايه، بیا یې زیاته کړه: <ای یهونادابه، زه ستا پلوي کوم. آیا ته هم زما پلوي کوي؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، زه یې کوم.>

بیهو ځواب ورکړ: <نو خپل لاس دې ماته راکړه> او بیهو ورسره مرسته وکړه او په گاډی کې یې سپور کړ. ۱۶) او بیهو وویل: <زما سره راشه او وگوره چې زه څښتن ته څومره وفادار یم.>

هغوی دواړه د بیهو په گاډی کې سپاره شول. ۱۷) لکه څنگه چې څښتن د ایلیا سره وعده کړې وه، کله چې هغوی سامرې ته ورسېدل، بیهو د اخاب ټول خپلوان ووژل، حتی یو یې هم ژوندي پرېښود.

د بعل د بت پرستانو وژنه

۱۸) بیهو د سامرې ټول خلک سره راغونډ کړل او ورته ویې ویل: <اخاب پاچا د بعل لږ خدمت کاوه، خو زه به د هغه زیات خدمت وکړم.

۱۹) زه غواړم چې هغه ته یوه لویه قرباني وړاندې کړم. نو د هغه ټول نبیان، کاهنان او عبادت کوونکي دلته راغونډ کړی. هرڅوک چې رانغی هغه

به ووژل شي. < مگر دا يو چل ؤ، بيهو په رښتيا سره دا پلان درلود چې د
بعل عبادت کوونکي ووژني. (۲۰) هغه وويل: <د بعل دپاره د عبادت ورځ
اعلان کړئ!> وروسته له دې چې هغه ورځ اعلان شوه، (۲۱) بيهو د
اسراييلو ټول هېواد ته دا خبر ولېږه. د بعل ټول عبادت کوونکي راغلل، يو
هم پاتې نه شو او د عبادت ځای له يو سر څخه تر بله سره پورې ډک شو.
(۲۲) بيهو د سپېڅلو چينو مسؤول ته امر وکړ: <چينې راوړه او هغه عبادت
کوونکو ته ورکړه.>

(۲۳) وروسته بيهو او يهوداداب د عبادت ځای ته ننوتل او بيهو خلکو ته
وويل: <شا او خواته وگورئ او متوجې اوسئ چې دلته بايد يواځې د بعل
عبادت کوونکي وي. هغه چاته چې د څښتن عبادت کوي د ننوتلو اجازه مه
ورکړئ.> (۲۴) بيا هغوی بعل ته د قربانۍ په وړاندې کولو باندې پيل وکړ.
له مخکې څخه بيهو اتيا سړي له دې خبرداري سره بيرون ودرول: <دا ټول
عبادت کوونکي ووژنئ! که چېرته ستاسو څخه چا حتی يو نفر هم پرېښود
چې وتښتي نو هغه به د هغه په ځای وژل کيږي!>

(۲۵) څنگه چې بيهو د قربانۍ وړاندې کول پای ته ورسول، هغه ساتونکو
او منصبدارانو ته وويل: <راننوځي او هغوی ووژنئ! يو هم مه پرېږدئ چې
وتښتي.> هغوی د خپلو تورو سره ورننوتل، ټول يې ووژل او د هغوی مړي
يې بيرون وغورځول. بيا هغوی د عبادت د ځای دنننۍ کوټې ته ننوتل، (۲۶)
د بعل بت يې وويست او هغه يې وسوځاوه. (۲۷) بيا يې هغه ټوټې ټوټې کړ
او هغوی د بعل د عبادت ځای بېخي له منځه يووړ. د عبادت ځای يې په
تشناب باندې بدل کړ، چې تر نن ورځې پورې پاتې دی.

(۲۸) په دې ډول بيهو په اسراييلو کې د بعل عبادت له منځه يووړ. (۲۹)
خو هغه گناه يې بنده نه کړه چې يروبعام پاچا کړې وه، څوک چې د
اسراييليانو د گناه سبب گرځېدلی ؤ. هغوی د سرو زرو سخوندرانو د مجسمو

عبادت کاوہ، ہغہ چہ یروبعام پہ بیت ییل او دان کپ ایسپ وپ.

۳۰) وروستہ خبنتن وویل: <ای ییہو، تا زما پلان چہ د اخاب د کورنی
پہ ہکلہ مپ درلود عملی کر او دا بنہ کار دپ سرتہ ورساوه. نو زہ ستا سرہ
وعدہ کوم چہ د اسراییلو راتلونکی خلور پاچاھان بہ ستا د خیلپ کورنی
شخہ وی.>

۳۱) مگر ییہو د اسراییلو د خبنتن خدای د حکمونو شخہ د زپہ لہ کومی
اطاعت ونہ کر. د ہغہ پہ خای ہغہ داسپ د گناہ شخہ دک کارونہ وکرل چہ
یروبعام کپری وو او د اسراییلیانو د گناہ سبب گر خبدلی و.

د ییہو مرینہ

۳۲) پہ ہغو ورخو کپ خبنتن د اسراییلو د ہپواد پہ کوچنی کولو پیل وکر.
حزاییل د سوریپ پاچا اسراییلو تہ ماتپ ورکرہ. ۳۳) حزاییل د اردن د
سیند ختیخپ سیمپ یعنی د جلعاد او باشان سیمپ او د ارنون سیند تہ نژدپ
د عروعبیر د بنارگوتی پہ شمال کپ سیمہ تر واک لاندپ راوستلپ. دا ہغہ
سیمپ وپ چہ د جاد، روبین او منسی قبیلپ پکپ اوسبدلپ.

۳۴) نور ہغہ ٲول کارونہ چہ ییہو کپری دی چہ پہ ہغو کپ د ہغہ د
زپورتوب کارونہ ہم شامل دی، د اسراییلو د پاچاھانو د تاریخ پہ کتاب کپ
لیکل شوی دی. ۳۵) ییہو مر او پہ سامرہ کپ بنخ شو او د ہغہ زوی
یہواخاز د ہغہ پہ خای پاچا شو. ۳۶) ییہو پہ سامرہ کپ پہ اسراییلو باندپ
اتہ ویشت کالہ پاچاھی کپری وہ.

د یہودا ملکہ عتلیا

(دویم تواریخ ۲۲: ۱۰ - ۱۲)

۱۱ ۱) څنگه چې عتليا واورېدل چې د هغې زوی اخزيا پاچا وژل شوی دی، هغې پرېکړه وکړه چې د شاهي کورنۍ ټول غړي دې ووژل شي. ۲) يواځې د اخزيا زوی يوآش ژوندی پاتې شو. نژدې ؤ چې هغه هم د نورو سره ووژل شي، مگر د يهورام پاچا د لور يهوشبع له خوا چې د اخزيا خور وه هغه وژغورل شو. هغې يوآش او د هغه دايمي د عتليا څخه د خدای د کور د خوب په کوټه کې پټ کړل، ځکه هغه ونه وژل شو. ۳) يوآش د يهوشبع سره د څښتن په کور کې د شپږو کالو دپاره چې ملکې عتليا په يهودا کې پاچاهي کوله، پټ پاتې شو.

د پاچا په توگه د يوآش ټاکنه

(دويم تواريخ ۲۳: ۱ - ۱۵)

۴) د ملکې عتليا د حکومت په اووم کال، يهوياداع کاهن د پاچا او د مانې د ساتونکو قوماندانان راوغوښتل. د هغوی سره يې د خدای په کور کې ليدنه کتنه وکړه او هغوی يې د قسم له ورکولو سره د خپل پلان دپاره رضا کړل. بيا يې يوآش د اخزيا زوی هغوی ته وروښود. ۵) هغوی ته يې امر وکړ: >ستاسو د ساتونکو درې ټولي به د سبت په ورځ په خپله دنده کې وي. زه غواړم چې يو ټولی د مانې ساتنه وکړي. ۶) بل ټولی به د سور دروازه ساتي او درېم ټولی به د مانې دروازه ساتي او د مانې د ساتونکو پهره به بدلوي.

۷) د ساتونکو دوه نور ټولي به د سبت په ورځ رخصت وي. مگر زه غواړم چې دغه دوه ټولي دې دلته د خدای په کور کې د يوآش پاچا ساتنه وکړي. ۸) خپلې تورې تيارې کړئ او هرچا چې هڅه کوله پاچا ته ورنژدې شي هغه ووژنئ. هر وخت او هر چېرې د پاچا سره واوسئ.<

۹) قوماندانانو د يهوياداع د حکمونو څخه پيروي وکړه. هر يو خپل ساتونکي چې د سبت په ورځ دندې ته راتلل او يا د دندې څخه رخصتېدل

یهویاداع ته یې راغونډ کړل. (۱۰) یهویاداع هغه نږې او سپرونه قوماندانانو ته ورکړل چې د داود پاچا وو او د څښتن په کور کې ساتل شوي وو. (۱۱) بیا د خدای د کور د جنوبي خوا څخه نیولې تر شمالي خوا پورې د پاچا د ساتلو دپاره په وسلو سمبال ساتونکو موضع ونیولې.

(۱۲) یهویاداع یوآش بیرون راوویست، د هغه په سر یې تاج کېښود او د پاچاهۍ کولو د قانون یوه کاپي یې ورته ورکړه. د هغه په سر باندې یې د زیتونو تېل واچول چې دا وښایي هغه اوس پاچا شو، په هغه وخت کې خلکو چکچکې وکړې او چیغې یې ووهلې: <ژوندی دې وي پاچا!>

(۱۳) ملکي عتلیا چې د ساتونکو او خلکو شور واورېد، نو هغه د څښتن کور ته چې خلک پکې راغونډ شوي وو، ورغله. (۱۴) هغې ولیدل چې یوآش د هغې ستنې په څنګ کې ولاړ ؤ چې معمولاً هغه ځای به د پاچا دپاره ؤ. قوماندانان او سرنی غبروونکي د هغه په خوا کې ولاړ وو او خلکو خوشحالي کوله او سرنی یې غبرول. عتلیا له ډېره قهره خپل کالي وشلول او چیغې یې ووهلې: <خیانت! خیانت!>

(۱۵) یهویاداع سمدستي د لښکرو قوماندانانو ته امر وکړ: <هغه ووژنئ! هغه د لښکرو د دوو صفو څخه بیرون وباسئ او هرڅوک چې د هغې سره دي هغه هم ووژنئ! مګر دا کار هېڅکله د خدای په کور کې ونه کړئ.> (۱۶) نو قوماندانانو عتلیا هغې دروازې ته راوویستله چې آسونه به پکې مانی ته ورننوتل او هلته یې ووژله.

د یهویاداع اصلاحات

(دویم تواریخ ۲۳: ۱۶ - ۲۱)

(۱۷) بیا یهویاداع د څښتن او د یوآش پاچا او خلکو په منځ کې لوظ ترسره کړ چې دوی به د څښتن بنده ګان وي. هغه همدارنگه د پاچا او د

خلکو ترمنځ يو تړون وکړ. (۱۸) بيا ټول خلک د بعل بتخانې ته ورغلل او هغه يې راوغورخوله. هغوی د قربانۍ ځايونه او بتان ټوټې ټوټې کړل او متان چې د بعل کاهن ؤ هغه يې د قربانۍ ځای مخې ته وواژه.

وروسته بيا يهودياداع د خښتن د کور دپاره ساتونکي ودرول. (۱۹) بيا يهودياداع ټول قوماندانان، د پاچا او ماني ساتونکي او خلک يو ځای سره راوغوښتل. هغوی يوآش د خښتن د کور څخه د ساتونکو د دروازې په لار باندې ماني ته يووړ. هغه په تخت باندې کښېناست او د يهودا پاچا شو. (۲۰) نو ټولو خلکو خوشحالي کوله او په ښار کې کراره کراري وه، ځکه چې عتليا په ماني کې وژله شوې وه. (۲۱) يوآش اووه کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو.

د يهودا پاچا يوآش

(دويم تواريخ ۲۴: ۱ - ۱۶)

۱۲ (۱) په اسراييلو کې د يهودا پاچاهۍ په اووم کال، يوآش د يهودا پاچا شو او په اورشليم کې يې څلوېښت کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور زيبه د بئرشبع د ښار څخه وه. (۲) په خپل ټول عمر کې يې هغه څه وکړل چې خښتن پرې خوشحالېده، ځکه چې يهودياداع کاهن ورته لارښودنه کوله. (۳) که څه هم سيمه ييز د عبادت ځايونه ړنگ نه شول او خلکو هلته د قربانۍ کولو او د خوشبويۍ سوځولو ته ادامه ورکړه.

(۴) يوآش کاهنانو ته وويل: <ټولې هغه پيسې راغونډې کړئ چې د

سپېڅلو نذرانو په ډول د خښتن کور ته راوړل کېږي، يعنې هغه پيسې چې په سر شمېرنه کې راټولېږي، هغه چې د شخصي نذرونو څخه تر لاسه کېږي او هغه پيسې چې په داوطلبانه توگه راوړل کېږي. (۵) هر يو کاهن به پيسې اخلي او د اړتيا له مخې به يې د خښتن د کور په بياجوړونې کې کاروي.>

⑥ د یوآش د پاچاهۍ درویشتم کال ورسېد خو کاهنانو لا هم د څښتن د کور ترمیم نه و ترسره کړی. ⑦ نو یوآش، یهویداع او نور کاهنان راوغوښتل او ورته ویې ویل: <تاسو ولې په دې پیسو باندې د څښتن د کور د بیاجوړونې کار نه کوئ؟ نورې پیسې مه اخلئ. له هغو څخه باید یواځې په بیاجوړونې کې کار واخیستل شي.> ⑧ کاهنانو دا خبره ومنله چې نه به نور د خلکو څخه پیسې راټولوي او نه به هم د څښتن د کور د بیاجوړونې مسؤولیت په غاړه اخلی.

⑨ یهویداع د لرگي یو صندوق راپیدا کړ، د هغه سر یې سوری کړ او د قربانی د ځای نبي خواته یې کېښود چېرته چې خلک د څښتن کور ته ننوتل. کله چې چا به د څښتن د کور دپاره پیسې ورکولې، هغو کاهنانو چې د دروازې ساتنه کوله پیسې به یې په دې صندوق کې اچولې. ⑩ چې کله به صندوق د پیسو څخه ډک شو، د پاچا منشي او مشر کاهن به دا پیسې شمېرلې او په کڅوړو کې به یې تړلې. ⑪ بیا به یې هغو خلکو ته ورکولې، چې د څښتن د کور د بیاجوړونې د کار څارنه یې کوله. ځینې پیسې به معمارانو ته ورکول کېدې، ځینې به ترکانانو ته ورکول کېدې، ⑫ ځینې به د تیرو پرېکونکو ته ورکول کېدې او ځینې پیسې به خټگرانو ته ورکول کېدې. په ځینو پیسو باندې به لرگي او تیرې اخیستل کېدل او ځینې به د څښتن د کور د بیاجوړونې په نورو لگښتونو باندې لگېدلې.

⑬ هغه پیسې چې د څښتن د کور دپاره ورکړل شوې وې هغه د سپینو زرو د کاسو په جوړولو، د پلنو په پاکوونکو، د شیندلو په کاسو، په سرنیو یا د سرو یا د سپینو زرو په شیانو باندې نه مصرفېدلې. ⑭ هغه یواځې د بیاجوړونې په کار باندې مصرفېدې. ⑮ د کارونو مسؤلان صادق سړي وو، نو دې ته اړتیا نه وه چې د هغوی څخه د پیسو حساب وغوښتل شي.

⑯ کومې پیسې چې د تاوان او گناه د نذرانو په نامه ورکول کېدې د

څښتن د کور دپاره نه، بلکې دا پیسې یواځې د کاهنانو دپاره وې.

۱۷ په هماغه وخت کې د سوریې پاچا حزاییل د جت په ښار باندې برید وکړ او هغه یې ونیو. بیا هغه پرېکړه وکړه چې په اورشلیم باندې برید وکړي. ۱۸ نو یوآش، د خپلو ځانگړو سوغاتونو په شمول، هغه ټول شیان راټول کړل چې د هغه پلار او نیکونو، یعنې اخزیا، یهوشافاط او یهورام څښتن ته وقف کړي وو او پرته له دې هغه سپین او سره زر چې د څښتن د کور او د ماني په خزانو کې وو. هغه دا ټول حزاییل ته د سوغات په توگه ورولېږل او کله چې حزاییل دا تر لاسه کړل، خپل لښکرو ته یې حکم ورکړ چې اورشلیم پرېږدي.

۱۹ د یوآش د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۲۰ د هغه د پاچاهۍ په پای کې د هغه ځینې درباریان د ده په مقابل کې یاغي شول. یوآش یې د اورشلیم په ختیځ کې هغې لارې ته نژدې چې سلې ته تللې وه د ملو په کور کې په قتل ورساوه. ۲۱ د هغو قاتلانو نومونه دا دي: د شمعت زوی یوزاکار او د شومیر زوی یهوزاباد.

یوآش د داود د ښار په شاهي هدیره کې ښخ شو او د هغه زوی امصیا د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا یهوآخاز

۱۳ ۱ په یهودا کې د یوآش د پاچاهۍ په درویشتم کال د یهو زوی یهوآخاز د اسراییلو پاچا شو. یهوآخاز په سامره کې اوولس کاله پاچاهي وکړه ۲ او د څښتن په مقابل کې یې گناه وکړه. هغه هېڅکله د یروبعام هغه لاره پرېښوده چې د اسراییلو د گناه سبب ګرځېدلې وه.

٣) خښتن په اسراییلو باندې په قهر شو، نو هغه د سوریې پاچا حزاییل او

د هغه زوی بنهدد پرېښودل چې هغوی ته بیا بیا ماتې ورکړي. (٤)

یهواخاز خښتن ته د مرستې دپاره دعا وکړه او خښتن ولیدل چې حزاییل د اسراییلو سره شومره بده رویه کوي. خښتن د هغه دعا قبوله کړه (٥) او د اسراییلو د قوم دپاره یې یو داسې مشر وروولپړه چې اسراییل یې د سوریایانو څخه خلاص کړل. نو اسراییلو د مخکې په شان په خپلو کورونو کې په سولې کې ژوند کاوه. (٦) مگر اسراییلو گناه کوله او د یروبعام د کورنۍ لاره یې غوره کړه. هغوی د اشیره بت چې په سامره کې ودرول شوی ؤ راونه غورځاوه.

٧) د یهواخاز کوم ځواکونه پاتې نه وو، بې له پنځوس سپرو عسکرو، لس

جنگي گاډیو او لس زره پیاده عسکرو. علت یې دا ؤ چې د سوریې پاچا هغوی داسې تباہ کړي وو لکه دوږه چې د غوبل نه وروسته پاتې کيږي.

٨) د یهواخاز د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه د زورورتوب کارونه

د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (٩) یهواخاز مړ شو او په سامره کې ښخ شو او د هغه زوی یهواش د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا یهواش

١٠) په یهودا کې د یواش د پاچاهۍ په اووه دېرشم کال یهواش د اسراییلو

پاچا شو او په سامره کې یې شپاړس کاله پاچاهي وکړه. (١١) هغه هم د خښتن په مقابل کې گناه وکړه او د یروبعام په شان یې کارونه وکړل څوک چې د اسراییلو د گناه سبب ګرځېدلی ؤ.

١٢) یهواش چې د خپلې پاچاهۍ په وخت کې نور هرڅه کړي وو، د هغه

قوت او زړورتیا چې د امصیا په ضد په جګړه کې یې ښودلی ؤ، د اسراییلو

د پاچاهانو د تاريخ په كتاب كې ليكل شوي دي. (۱۳) يهوآش مړ شو او په سامره كې په شاهي هديره كې ښخ شو. بيا د هغه زوی دويم يروبعام د هغه په ځای پاچا شو.

د اليشع مړينه

(۱۴) د يهوآش پاچا د مړينې څخه لږه موده مخکې اليشع نبي سخت ناروغ او مرگ ته نژدې شو. يهوآش ورغی، د هغه په څنگ كې ودرېد، ژړل يې او ويې ويل: <پلاره! د اسراييلو جنګي ګاډی او سپاره عسکر به ستا څخه پرته څه وکړي؟>

(۱۵) اليشع ورته وويل: <يوه لينده او يو څو غشي راواخله> او يهوآش همداسې وکړل. (۱۶) بيا اليشع ورته وويل: <د غشي د ويشتلو دپاره تيار شه!> پاچا همداسې وکړل. اليشع د پاچا په لاسونو باندې خپل لاسونه کېښودل (۱۷) او ورته ويې ويل: <هغه کړکی پرانيزه چې مخه يې ختيځ خواته ده.> کله چې هغه پرانيستل شوه، اليشع وويل: <اوس ووله!> يهوآش يو غشی گزار کړ او اليشع وويل: <هغه غشی به د دې نښه وي چې څښتن به ستا سره مرسته وکړي چې په افيق کې به د سوريې لښکرو ته پوره ماتې ورکړي.>

(۱۸) بيا اليشع زياته کړه: <نور غشي راپورته کړه او ځمکه ورباندې ووهه.> يهوآش غشي راواخيستل او درې ځلې يې ځمکه ورباندې ووهله او بس. (۱۹) اليشع د خدای نبي په پاچا باندې په قهر شو او ويې ويل: <که چېرې تا دا پنځه يا شپږ ځلې وهلي وای، نو سوريایان به دې بېخي له منځه وړي وای. اوس به ته يواځې درې ځلې هغوی ته ماتې ورکړي.>

(۲۰) اليشع مړ او خاورو ته وسپارل شو.

هر کال به په پسرلي کې د موآيانو ډلو د اسراييلو په خاوره باندې غلچکي بريدونه کول. (۲۱) يو ځل په داسې حال کې چې يو څو اسراييليانو د يو سړي مړی د مړو په ځانگړې سمخې کې ايښوده، هغوی د موآيانو يوه چريکي ډله وليدله. اسراييليانو په گړندې توگه مړی په هغې سمخې کې چې د اليشع مړی پکې ايښودل شوی ؤ، وغورځاوه او وتښتېدل. څنگه چې د سړي مړی د اليشع په هډوکو باندې ولگېده، سړی بېرته راژوندی شو او ودرېد.

د سوريایانو ماتې

(۲۲) د يهوآخاز د پاچاهۍ په ټول دوران کې د سوريې پاچا حزايل اسراييليان ځورول. (۲۳) مگر څښتن په اسراييلو باندې مهربانه ؤ او د هغه لوظ له کبله کوم چې د هغوی د نيکونو يعنې ابراهيم، اسحاق او يعقوب سره يې کړی ؤ، په هغوی باندې يې رحم کاوه. تر نن ورځې پورې څښتن ونه غوښتل چې هغوی بېخي له منځه يوسي او يا يې د خپل حضور څخه وشړي.

(۲۴) حزايل مړ شو او بيا د هغه زوی بنهدد د سوريې پاچا شو. (۲۵) د اسراييلو پاچا يهوآش د سوريې په لښکرو باندې درې ځلې بريد وکړ او هغوی ته يې ماتې ورکړه. هغه د بنهدد څخه هغه ټول ښارگوټي بېرته ونيول کوم چې حزايل په جگړه کې د هغه د پلار يهوآخاز څخه نيولي وو.

د يهودا پاچا امصيا

(دويم تواريخ ۲۵: ۱ - ۲۴)

۱۴ (۱) په اسراييلو کې د يهوآخاز د زوی يهوآش د پاچاهۍ په دويم کال، د يوآش زوی امصيا د يهودا پاچا شو. (۲) امصيا د پنځه ويشت کلنی

په عمر پاچا شو او په اورشلیم کې یې نهه ویشت کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور یهوعدان نومېدله چې د اورشلیم څخه وه. (۳) امصیا د څښتن اطاعت او ښه کارونه کول، مگر هغه د خپل نیکه داود په شان وفادار نه ؤ. د دې په ځای یې د خپل پلار یوآش لاره غوره کړه. (۴) امصیا سیمه یز د عبادت ځایونه ړنگ نه کړل او خلکو لا هم هلته قرباني کولو ته او خوشبويي سوځولو ته دوام ورکړ.

(۵) څنگه چې امصیا د یهودا واک تر لاسه کړ، نو هغه درباریان چې پاچا یعنې د ده پلار یې په قتل رسولی ؤ، ویې وژل. (۶) مگر د هغو قاتلانو اولادونه یې ونه وژل. دا ځکه چې هغه په دې ډول د موسیٰ د شریعت پیروي وکړه، لکه څنگه چې څښتن فرمایلي وو: <پلرونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کېږي چې د هغوی اولادونو کړي وي او اولادونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کېږي چې د هغوی پلرونو کړي وي. هرڅوک دې یواځې د هغو جرمونو دپاره ووژل شي چې هغوی په خپله کړي وي.>

(۷) امصیا د خپلې پاچاهۍ په وخت کې لس زره ادومي عسکر د مالګې په دره کې ووژل. هغه په جګړه کې د صالح ښارګوټی ونیوه او د هغه ځای نوم یې په یقتیل بدل کړ چې تر اوسه پورې په همدې نوم یادېږي.

(۸) یوه ورځ امصیا د اسراییلو پاچا د بیهو لمسي او د یهوآخاز زوی یهوآش ته داسې پیغام وروولېږه: <راوځه او په جګړه کې زما سره مخامخ شه!>

(۹) مگر یهوآش بېرته دا ځواب وروولېږه: <یوځل په لبنان کې د اغزیو یو بوټي د سبر یوې ونې ته پیغام وروولېږه: ستا لور باید زما د زوی سره واده وکړي. مگر یو وحشي ځناور راغی او هغه بوټی یې تر پښو لاندې کړ. (۱۰) امصیا! په دې خاطر چې ادومیانو ته دې ماتې ورکړې ده، ډېر مغرور یې.

مگر دغه شهرت دې بس دی، اوس په کور کې کښېنه. که کومه ستونځه دې رامنځته کړه، ته او ستا د يهودا پاچاهي به له منځه لاړه شي.

۱۱) مگر امصيا ورته غوږ ونه نيوه. نو يهوآش او د هغه لښکرو بيت شمس ته چې په يهودا کې ؤ، مارش وکړ. هلته هغه او امصيا يو د بل سره جگړه وکړه. ۱۲) د يهودا لښکرو ماتې وخوړله. د يهودا ټول عسکر بېرته خپلو کورونو ته وتښتېدل ۱۳) او يهوآش، د يوآش زوی او د اخزيا لمسی امصيا، ونيوه. بيا يهوآش اورشليم ته روان شو او د ښار دېوال يې د افرایم د دروازې څخه نيولې د کنج تر دروازې پورې وران کړ. دا د دېوال برخه نژدې ۲۰۰ متره اوږده وه. ۱۴) هغه ټول سره او سپين زر يوړل او د څښتن په کور او د پاچا په خزانه کې چې هر قيمتي شی ؤ هغه يې هم له ځانه سره يووړ. ځينې خلک يې يرغمل ونيول او بيا سامري ته راستون شو.

۱۵) د يهوآش د پاچاهي نورې ټولې پېښې، د هغه د زورورتوب کارونه او دا چې څنگه يې د امصيا په ضد جگړه وکړه، د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ۱۶) يهوآش مړ شو او د سامري په شاهي هديره کې ښخ شو. بيا د هغه زوی يروبعام د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا د پاچا امصيا مړينه

(دويم تواريخ ۲۵: ۲۵ - ۲۸)

۱۷) د يهوآش د مړينې څخه وروسته امصيا پنځلس کاله ژوند وکړ. ۱۸) د امصيا د پاچاهي نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ۱۹) په اورشليم کې د امصيا د وژلو دپاره دسيسه جوړه شوه، نو هغه د لاکيش ښار ته وتښتېده. مگر دښمنانو يې د امصيا پسې نور خلک ورولېږل او هغه يې هلته وواژه. ۲۰) د هغه مړی په آس باندي بېرته اورشليم ته يوړل شو او د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو. ۲۱) وروسته د يهودا خلکو شاهي تاج د هغه

د شپارس کلن زوی عزیا په سر کېښود. (۲۲) عزیا د خپل پلار تر مړینې وروسته د ایلټ ښارگوټی د یهودا دپاره بېرته ونيوه او بیا یې ودان کړ.

د اسراییلو پاچا دویم یروبعام

(۲۳) په یهودا کې د امصیا د پاچاهۍ په پنځلسم کال د یهوآش زوی دویم یروبعام د اسراییلو پاچا شو. هغه په سامره کې یوخلوېښت کاله پاچاهي وکړه. (۲۴) هغه د خښتن په مقابل کې گناه وکړه او د نباط د زوی یروبعام له ناوړو کارونو څخه یې پیروي وکړه کوم چې د اسراییلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ. (۲۵) یروبعام د اسراییلو سیمه د حمات څخه چې په شمال کې ؤ د مالګې تر بحیرې پورې چې په جنوب کې ؤ و غزوله، لکه څنګه چې خښتن د خپل خدمتګار د امتای زوی یونس سره وعده کړې وه. نوموړی نبی ؤ او د جت حافر څخه ؤ.

(۲۶) په دې کار کې خښتن د یروبعام سره مرسته وکړه ځکه چې هغه لیدلي وو چې اسراییلیان بې له دې چې هغوی آزاد وو یا غلامان، څومره په تکلیف کې وو او هېڅوک نه ؤ چې د هغوی سره مرسته وکړي. (۲۷) څنګه چې خښتن وعده کړې وه پرې به نژدې چې اسراییل بېخي له منځه لاړ شي، نو په دې خاطر خښتن د یروبعام په وسیله هغوی وژغورل.

(۲۸) د یروبعام د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه کارونه، قدرت، جګړې او دا چې څنګه هغه دمشق او حمات یې چې په یهودا پورې اړه درلوده بېرته ونيول، دا ټول د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۲۹) یروبعام مړ شو او په شاهي هدیره کې ښخ شو. بیا د هغه زوی زکریا د هغه په ځای پاچا شو.

۱۵ (۱) په اسراييلو کې د يروبعام د پاچاهۍ په اووه ويستم کال د امصيا زوی عزيا د يهودا پاچا شو. (۲) هغه د شپاړس کلنۍ په عمر پاچا شو او په اورشليم کې يې دوه پنځوس کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم يکليا ؤ چې د اورشليم څخه وه.

(۳) عزيا د خپل پلار په شان د څښتن اطاعت کاوه او ښه کارونه يې کول. (۴) که څه هم سيمه ييز د عبادت ځايونه ړنگ نه شول او خلکو لا هم هلته قربانۍ کولې او خوشبويي يې سوځولې.

(۵) څښتن عزيا د جذام په مرض اخته کړ او د عمر تر پايه پورې په هغه رنځ رنځور پاتې شو. هغه په خپل کور کې يواځې اوسېده. د هغه زوی يوتام د ماني او هېواد واک درلود.

(۶) د عزيا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (۷) عزيا مړ شو او د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو. بيا د هغه زوی يوتام د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراييلو پاچا زکريا

(۸) په يهودا کې د عزيا د پاچاهۍ په اته دېرشم کال د يروبعام زوی زکريا د اسراييلو پاچا شو. هغه په سامره کې شپږ مياشتې پاچاهي وکړه. (۹) زکريا د خپلو نیکونو په شان د څښتن په مقابل کې گناه وکړه. هغه د نباط د زوی د يروبعام بده لاره غوره کړه، څوک چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ. (۱۰) د ياييش زوی شلوم د زکريا په ضد دسيسه جوړه کړه او

د خلکو په مخکې یې وواژه. بیا شلوم د هغه په ځای پاچا شو. ۱۱ د زکریا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۱۲ په دې توګه څښتن د بیهو سره خپله هغه وعده سرته ورسوله چې ویلي یې وو: <د اسراییلو راتلونکي څلور پاچاهان به ستا د کورنۍ څخه وي.> او همداسې وشول.

د اسراییلو پاچا شلوم

۱۳ په یهودا کې د عزیا د پاچاهۍ په نهه دېرشم کال شلوم د اسراییلو پاچا شو. هغه یوه میاشت په سامره کې پاچاهي وکړه. ۱۴ وروسته د جادي زوی مناحیم د ترزې څخه سامرې ته راغی، شلوم یې هلته وواژه او په خپله د هغه په ځای د اسراییلو پاچا شو.

۱۵ شلوم چې د خپلې پاچاهۍ په وخت کې هرڅه کړي دي، د هغې دسیسې په شمول چې د زکریا په ضد یې کړې وه، د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۱۶ مناحیم د ترزه څخه د تګ په حال کې، د تفسح ښار، د هغه اوسېدونکي او ګردچاپېره سیمې په بشپړه توګه له منځه یوړې، ځکه چې دا ښار ده ته نه و تسلیم شوی. هغه حتی د ټولو امیدوارو ښځو ګېډې هم خیرې کړې.

د اسراییلو پاچا مناحیم

۱۷ په یهودا کې د عزیا د پاچاهۍ په نهه دېرشم کال مناحیم د جادي زوی د اسراییلو پاچا شو او په سامره کې یې لس کاله پاچاهي وکړه. ۱۸ هغه د خپل ژوند تر پایه پورې د څښتن په مقابل کې ګناه وکړه او د نباط د زوی یروبعام بده لاره یې چې د اسراییلو د ګناه سبب ګرځېدلی و، غوره کړه.

١٩) د مناحيم د پاچاهۍ په دوران کې د آشور پاچا تغلت فلاسر په

اسراييلو باندې بريد وکړ. مناحيم، تغلت فلاسر ته څلور دېرش تنه سپين زر ورکړل، ترڅو تغلت فلاسر د هغه سره د پاچاهۍ د واک په ساتلو کې مرسته وکړي. (٢٠) نو مناحيم په اسراييلو کې په هر شتمن نفر باندې حکم وکړ چې هغه ته نيم نيم کيلوگرامه سپين زر ورکړي او دا ټول هغه د آشور پاچا ته ورکړل. نو د آشور پاچا بريد ودراره او د اسراييلو څخه لاړ.

٢١) د مناحيم د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د

اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (٢٢) مناحيم مړ او ښخ شو. بيا د هغه زوی فقحيا د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراييلو پاچا فقحيا

٢٣) په يهودا کې د عزيا د پاچاهۍ په پنځوسم کال فقحيا د اسراييلو پاچا

شو او په سامره کې يې دوه کاله پاچاهي وکړه. (٢٤) هغه د څښتن په مقابل کې گناه وکړه او د نباط د زوی يروبعام بده لاره يې چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلې و، غوره کړه.

٢٥) د رمليا زوی فقح د فقحيا د لښکر قوماندان و، مگر هغه د پاچا د وژلو

دپاره پلانونه جوړ کړل. نو هغه د پنځوسو تنو جلعاديانو سره په سامره کې د ماني تر ټولو قوي برخې ته ورننوتل او فقحيا پاچا يې په قتل ورساوه. د پاچا سره يې دوه نور سړي چې ارجوب او اريه نومېدل هم په قتل ورسول. بيا فقح د هغه په ځای پاچا شو.

٢٦) د فقحيا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراييلو

د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي.

د اسراييلو پاچا فقه

٢٧ په يهودا کې د عزيا د پاچاهۍ په دوه پنځوسم کال د رمليا زوی فقه د اسراييلو پاچا شو او په سامره کې يې شل کاله پاچاهي وکړه. (٢٨) هغه د خښتن په مقابل کې گناه وکړه، د نباط د زوی يروبعام بده لاره يې غوره کړه خوک چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ.

٢٩ د فقه د پاچاهۍ په دوران کې د آشور پاچا تغلت فلاسر په اسراييلو باندې برید وکړ. هغه د عيون، آبل بيت معکې، يانواح، قادش او حاصور ښارونه او همدارنگه د جلعاد، جليل او د نفتالي ټولې سيمې هم ونيولې. بيا هغه اسراييليان د اسيرانو په توگه آشور ته يوړل.

٣٠ په يهودا کې د يوتام د پاچاهۍ په شلم کال د ايله زوی هوشع د فقه په ضد دسيسه جوړه کړه او هغه يې په قتل ورساوه. بيا هوشع د هغه په ځای د اسراييلو پاچا شو.

٣١ د فقه د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي.

د يهودا پاچا يوتام

(دويم تواريخ ٢٧: ١ - ٩)

٣٢ په اسراييلو کې د فقه د پاچاهۍ په دويم کال د عزيا زوی يوتام د يهودا پاچا شو. (٣٣) يوتام د پنځه ويشت کلنۍ په عمر پاچا شو او په اورشليم کې يې شپاړس کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور يروشه د صادق لور وه.

٣٤ يوتام د خپل پلار په شان هغه کارونه کول چې د خښتن په نظر کې ښه وو. (٣٥) دا يوتام ؤ چې د خښتن د کور پاسنی دروازه يې بيا جوړه

کړه. که څه هم سیمه یز د عبادت ځایونه ړنگ نه شول، لا هم خلکو هلته قربانی کولې او خوشبويي یې سوځولې.

۳۶ د یوتام د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۳۷ د هغه د پاچاهۍ په دوران کې د لومړي ځل دپاره څښتن د سوریایي پاچا رزین او د اسراییلو پاچا فحح ولېږل چې په یهودا باندې برید وکړي. ۳۸ یوتام مړ شو او د هغه د نیکه داود د ښار په شاهي هدیره کې ښخ شو. بیا د هغه زوی آحاز د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا آحاز

(دویم تواریخ ۲۸: ۱ - ۲۷)

۱۶ ۱ په اسراییلو کې د رملیا د زوی فحح د پاچاهۍ په اوولسم کال، د یوتام زوی آحاز د یهودا پاچا شو. ۲ آحاز شل کلن ؤ چې پاچا شو او شپاړس کاله یې په اورشلیم کې پاچاهي وکړه. هغه د خپل نیکه داود لاره غوره نه کړه، بلکې داسې کارونه یې ونه کړل چې د هغه د څښتن خدای په نظر کې ښه وو. ۳ آحاز د اسراییلو د پاچاهانو لاره غوره کړه. حتی هغه خپل زوی هم د سوځېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړ. دا د هغو قومونو ناوړه رواج ؤ چې څښتن د اسراییلو د وړاندې تګ سره سم شړلي وو. ۴ آحاز د عبادت په سیمه یز عبادت ځایونو، غونډیو او د هرې سیوري لرونکې ونې لاندې قربانی کولې او خوشبويي یې سوځولې.

۵ د سوریې پاچا رزین او د اسراییلو پاچا فحح په اورشلیم باندې برید وکړ او هغه یې کلابند کړ، مګر هغوی ونه شو کولی چې آحاز ته ماتې ورکړي. ۶ په همدې وخت کې رزین د ایلټ د ښار واک بیا تر لاسه کړ او هغه د یهودا خلک چې هلته اوسېدل له هغه ځای څخه وشرل. ادومیان په

ايلت کي ځای په ځای شول او تر نن ورځې پورې هلته اوسېږي. (۷)

آحاز د آشور پاچا تغلت فلاسر ته يو پيغام ورولېږه چې پکې ويل شوي وو:

>تاسو زما بادار او د پلار په ځای ياست. د سوريې او اسراييلو پاچاهانو په ما باندې بريد کړی دی، هيله لرم چې راشی او د هغوی څخه مې وژغورئ.< (۸)

سره زر واخيستل او د سوغات په توگه يې د آشور پاچا ته ولېږل. (۹)

څنگه چې تغلت فلاسر پيغام تر لاسه کړ، هغه د خپلو لښکرو سره سوريې ته روان شو. هغه دمشق ونيوه، رزين پاچا يې وواژه او د هغه ځای خلک يې د اسيرانو په توگه قبر ته بوتلل.

(۱۰) کله چې آحاز پاچا دمشق ته لاړ چې د تغلت فلاسر سره ليدنه کتنه وکړي، هلته هغه د قربانۍ ځای وليد او اوريا کاهن ته يې کټ مټ هماعسي نقشه ورولېږله. (۱۱) نو اوريا کاهن د قربانۍ ځای د هماعه نقشې په مطابق جوړ کړ چې آحاز پاچا د دمشق څخه رالېږلې وه. نو مخکې له دې چې آحاز د دمشق څخه راستون شي د هغه کار يې سرته ورساوه. (۱۲) کله چې پاچا د دمشق څخه راوړسېد، د قربانۍ ځای يې وليد، نژدې ورغی او په هغه ځای کې يې قربانۍ وړاندې کړې. (۱۳) هغه سوځېدونکې او د غلو دانو نذرانې وړاندې کړې او په هغه ځای باندې يې د څښلو نذرانه تويه کړه او د سولې د نذرانې وينې يې وشيندلې. (۱۴) د برنجو هغه د قربانۍ ځای چې د څښتن دپاره وقف شوی ؤ، د قربانۍ د نوي ځای او د څښتن د کور ترمنځ ؤ. آحاز هغه ليرې کړ او هغه يې د قربانۍ د نوي ځای شمال خواته کېښود.

(۱۵) آحاز پاچا اوريا کاهن ته امر وکړ: >په دې لوی او نوي د قربانۍ ځای باندې دا نذرانې وړاندې کړه: سهارنی سوځېدونکې نذرانې او د غلو دانو ماښامنی نذرانې؛ د پاچا سوځېدونکې نذرانې او د هغه د غلو دانو نذرانې؛ د دې خاورې د ټولو خلکو سوځېدونکې نذرانې، د هغوی د غلو

دانو نذراني او د هغوی د خښلو نذراني. د قرباني په ځای باندې د سوځېدونکو نذرانو او قربانيو ټوله وینه وشینده. مگر د برنجو د قرباني ځای زما دپاره وساته چې د خپلې ځانگړې سلامشورې دپاره ورڅخه کار واخلم. < ١٦ > نو څنگه چې پاچا امر کړی ؤ، اوریا هماغسې وکړل.

١٧ > آواز پاچا هغه برنجي گاډۍ چې د خښتن په کور کې ورڅخه کار اخیستل کېده، جلا جلا کړلې او هغه تښتونه چې په هغه باندې وو لیرې کړل. همدارنگه هغه د دولسو برنجي غوایانو د شا څخه برنجي ټانکی واخیسته او هغه یې د تیرو په بنسټ باندې کېښوده. < ١٨ > آواز هغه خاصه خپمه هم لیرې کړه چې په سبت کې به ورڅخه د عبادت دپاره کار اخیستل کېده او هغه شخصي دروازه یې هم بنده کړه چې د یهودا پاچا به د خښتن کور ته د ننوتلو دپاره استعمالوله. دا ټول کارونه هغه د دې دپاره وکړل چې د آشور پاچا تغلت فلاسر خوشحاله کړي.

١٩ > د آواز د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. < ٢٠ > آواز مړ شو او د داود د ښار په شاهي هدیرې کې ښخ شو او د هغه زوی حزقیایا د هغه په ځای پاچا شو.

هوشع، د اسراییلو آخرنی پاچا

١٧ > ١ > په یهودا کې د آواز د پاچاهۍ په دولسم کال، د ایله زوی هوشع د اسراییلو پاچا شو او هغه نهه کاله په سامره کې پاچاهي وکړه. < ٢ > هوشع د خښتن په مقابل کې گناه وکړه، مگر د هغه گناه د اسراییلو د تېرو شویو پاچاهانو په پرتله کمه وه. < ٣ > د آشور پاچا شلمناسر په هوشع باندې برید وکړ. هوشع هغه ته تسلیم شو او هر کال به یې هغه ته باج ورکاوه. < ٤ > مگر وروسته هوشع د باج ورکولو څخه انکار وکړ او د مصر

پاچا <سو> ته يې استازي وروڼېرل چې د هغه سره مرسته وکړي. کله چې شلمناسر له دې خيانت څخه خبر شو، نو هوشع يې ونيوه او په زندان کې يې واچاوه.

د سامري سقوط

٥) بيا شلمناسر د اسرايلو په ټوله خاوره باندې برید وکړ او سامره يې درې کاله محاصره کړه. ٦) د هوشع د پاچاهۍ په نهم کال، د آشور پاچا سامره ونيوله او اسراييليان يې د اسيرانو په توگه آشور ته بوتلل. ځينې يې د حله په ښار کې، ځينې يې د خابور سيند ته نژدې د جوزان په سيمه کې او پاتې يې د ماد په ښارونو کې ځای په ځای کړل.

د اسراييليانو د ماتې دليل

٧) دا هرڅه په دې خاطر وشول چې د اسرايلو قوم د خپل څښتن خدای په مقابل کې چې هغوی يې د مصر د پاچا څخه ژغورلي وو او د هغه هېواد څخه يې راويستلي وو، گناه کړې وه. هغوی د نورو خدايانو عبادت کاوه ٨) او د هغو قومونو د رواجونو څخه يې پيروي کوله چې څښتن هغوی د اسراييليانو د وړاندې تگ سره سم شپلي وو. همدارنگه هغه

رواجونه يې خپل کړل چې د اسرايلو پاچاهانو پيل کړي وو. ٩) اسراييليانو په پټه د خپل څښتن خدای په ضد داسې کارونه وکړل کوم چې هغه منع کړي وو. دوی د اوسېدو په خپلو ټولو ځايونو کې يعنې د کوچني کلي څخه نيولې تر لوی ښاره پورې غېر مجاز د عبادت ځايونه جوړ کړل. ١٠) هغوی په هرې غونډۍ باندې او د هرې سيوري لرونکې ونې لاندې د تيرو ستنې او د اشيره بتان جوړ کړل. ١١) هغوی د عبادت په ټولو

غېر مجاز ځايونو کې خوشبويي وسوځولې او د هغو قومونو د رواجونو څخه يې پيروي کوله چې څښتن د اسرايلو د وړاندې تگ سره سم د هغوی د خاورې څخه شپلي وو. هغوی په خپلو بدو عملونو سره د څښتن قهر

راوپاراوه. (۱۲) هغوی د خښتن د هغه حکم څخه سرغړونه کوله چې ورته ویلي وو: <د بتانو عبادت مه کوی.>

(۱۳) خښتن خپل وړاندویونکي او نبیان ولېږل چې اسراییلو او یهودا ته خبرداری ورکړي: <خپلې بدې لارې پرېږدی. زما د هغو حکمونو اطاعت وکړی چې په شریعت کې دي او ستاسو نیکونو ته مې ورکړي وو او د خپلو خدمتگارانو نبیانو په وسیله مې تاسو ته رسولې وو.> (۱۴) مگر اسرایلیانو اطاعت ونه کړ، د هغوی زړونه د خپلو هغو نیکونو په شان چې په خپل خښتن خدای یې باور نه درلود سخت وو. (۱۵) هغوی د خښتن خبرداری او حکمونه له پامه وغورځول او هغه لوظ یې مات کړ چې د هغو د نیکونو سره یې کړی ؤ. هغوی د بې ارزښته بتانو عبادت کاوه او په خپله هم بې ارزښته شول. خښتن اسرایلیانو ته وویل چې <هغه کارونه مه کوی کوم چې ستاسو شاوخوا پردي قومونه یې کوي، مگر اسراییل د هماغو په شان شول. (۱۶) هغوی د خپل خښتن خدای ټول قوانین مات کړل او د عبادت دپاره یې دوه فلزي سخوندان جوړ کړل. همدارنگه هغوی د اشیره بت جوړ کړ، د ستورو عبادت او د بل د بت خدمت یې کاوه. (۱۷) هغوی خپل زامن او لورگانې د سوځېدونکو نذرانو په توگه قرباني کول، د کوډگرانو او فال کتونکو څخه به یې کار اخیست او خپل ځانونه یې په بشپړه توگه هغو کارونو ته وقف کړل چې د خښتن په نظر کې بد وو. ځکه یې د خښتن قهر راوپاراوه. (۱۸) نو خښتن په اسراییلو باندې ډېر په قهر شو او هغوی یې له خپل حضور څخه وشړل. یواځې د یهودا قبيله پاتې شوه.

(۱۹) مگر حتی د یهودا خلکو هم د خپل خښتن خدای د قوانینو اطاعت ونه کړ، هغوی د هغو رواجونو چې د اسراییلو خلکو خپل کړي وو، پیروي وکړه. (۲۰) خښتن ټول اسرایلیان ترک کړل، هغوی ته یې سزا ورکړه او لوټ مارانو ته یې په لاس ورکړل تر هغې چې آخر خښتن اسرایلیان د خپل حضور څخه وشړل.

٢١) کله چې خښتن اسراييل د يهودا څخه څيري او جلا کړل، اسراييليانو

د نباط زوی يروبعام خپل پاچا وټاکه. يروبعام هغوی د خښتن د پيروي

څخه واړول او د هغوی د سختې گناه سبب وگرځېد. ٢٢) اسراييليانو د

يروبعام پيروي وکړه او د هغې گناه څخه چې يروبعام کړې وه لاس

وانخيست. ٢٣) لکه څنگه چې خښتن د خپلو نبيانو په وسيله خبرداری

ورکړی ؤ، نو آخر يې هغوی له خپل حضور څخه وشړل. نو د اسراييلو

خلک آشور ته جلاوطني شول او تر اوسه پورې هلته اوسېږي.

په اسراييلو کې د آشوريانو ځای په ځای کېدل

٢٤) د آشور پاچا د بابل، کوت، عوا، حمات او سفروايم د ښارونو خلک

بوتلل او هغوی يې د سامري په ښارونو کې د جلاوطنو اسراييليانو په ځای

مېشت کړل. هغوی دا ښارونه ونيول او هلته استوگن شول. ٢٥) څرنگه چې

دغو خلکو په سر کې د خښتن عبادت نه کاوه، نو خښتن زمريان ورولېږل

چې په هغوی باندې بريد وکړي. زمريانو له هغو څخه ځينې ووژل. ٢٦) د

آشور پاچا خبر شو چې هغه خلک چې هغه د سامري ښارونو ته بيولي دي

د هغه وطن د خدای په قانون باندې نه پوهيږي، نو خدای هلته زمريان

ورولېږل چې هغوی ووژني. ٢٧) نو د آشور پاچا داسې امر وکړ: <د هغو

کاهنانو څخه چې مونږ د اسيرانو په توگه راوستي دي يو نفر بېرته ولېږئ.

هغه دې لار شي او هلته دې واوسېږي، د دې دپاره چې خلکو ته د هغه

وطن د خدای قانون وروښايي. > ٢٨) نو د اسراييلي کاهنانو څخه يو تن

چې له سامري څخه جلاوطنه شوی ؤ، لار چې په بيت ييل کې واوسېږي.

بيا يې خلکو ته وښودل چې څنگه د خښتن عبادت وکړي.

٢٩) مگر هغو خلکو چې په سامره کې ځای په ځای شوي وو، هر يو قوم

د خپلو بتانو جوړولو ته دوام ورکړ او هغه يې د عبادت په هغو ځايونو کې

کېښودل چې اسراييليانو جوړ کړي وو. ٣٠) د بابل خلکو د سکوت بنوت

بتان، د کوت خلکو د نرجل بتان، د حمات خلکو د اشیما بتان، (۳۱) د عوا
خلکو د نبخز او تر تاک بتان جوړ کړل او د سفر وایم خلکو خپل ماشومان د
سوځېدونکو نذرانو په توګه خپلو بتانو یعنې ادرملک او عنملک ته قرباني
کړل. (۳۲) دغو خلکو د څښتن عبادت هم کاوه او له خپل منځ څخه یې هر
قسم خلک غوره کړل چې د عبادت د هغو ځایونو لپاره د کاهنانو په توګه
خدمت وکړي او په هغه ځایونو کې د هغوی دپاره قرباني وړاندې کړي.
(۳۳) په دې توګه هغوی هم د څښتن عبادت کاوه او هم یې د هغه هېوادونو
د رواجونو له مخې چې هغوی ورڅخه راغلي وو، د خپلو بتانو عبادت کاوه.

(۳۴) هغوی تر نن ورځې پورې په خپلو زړو رواجونو باندې ټینګ ولاړ
دي. هغوی د څښتن عبادت نه کوي او نه د هغو قوانینو او حکمونو څخه
پیروي کوي چې څښتن د یعقوب اولادې ته ورکړي وو. (اوروسته څښتن د
یعقوب نوم په اسراییل بدل کړ). (۳۵) څښتن د اسراییلیانو سره لوظ کړی ؤ
او هغوی ته یې حکم کړی ؤ: د نورو خدایانو عبادت مه کوئ. هغوی ته
سجده مه کوئ، د هغوی خدمت مه کوئ او هغوی ته قرباني مه وړاندې
کوئ. (۳۶) یواځې زما عبادت کوئ! زه هغه څوک یم چې تاسو یې په خپل
لوی قوت سره د مصر څخه راوویستلی. تاسو باید ماته سجده وکړئ او ماته
قرباني وړاندې کړئ. (۳۷) تاسو باید تل زما د هغو قوانینو او حکمونو
اطاعت وکړئ چې ستاسو دپاره مې لیکلي دي. د نورو خدایانو عبادت ونه
کړئ (۳۸) او هغه لوظ چې تاسو سره مې کړی ؤ هغه باید هېر نه کړئ. د
نورو خدایانو عبادت ونه کړئ. (۳۹) تاسو باید زما یعنې د خپل څښتن
خدای عبادت وکړئ او زه به تاسو د ټولو دښمنانو څخه وژغورم. < (۴۰)
مګر هغو خلکو چې په اسراییلو کې اوسېدل دا حکم یې قبول نه کړ او د
خپلو زړو رواجونو پیروی ته یې دوام ورکړ.

(۴۱) هغوی د څښتن عبادت کاوه، مګر د خپلو بتانو عبادت یې هم کاوه. د
هغوی اولادونه تر نن ورځې پورې هماغه کار کوي.

۱۸ (۱) په اسراييلو کې د ايله د زوی هوشع د پاچاهۍ په دولسم کال، د آحاز زوی حزقيا د يهودا پاچا شو. (۲) حزقيا پنځه ويشت کلن ؤ چې پاچا شو او هغه نهه ويشت کاله په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم ابيا وه چې د زکريا لور وه. (۳) هغه لکه د خپل نيکه داود پاچا په شان هغه کارونه وکړل چې د څښتن په نظر کې ښه وو. (۴) هغه سيمه ييز د عبادت ځايونه له منځه يوړل، د تيرو سنتې يې ماتې کړې او د اشيره بتان يې راوغوزول. همدارنگه يې هغه برنجي مار چې موسیٰ جوړ کړی ؤ او د نحشتان په نوم يادېده هم ټوټې ټوټې کړې. تر هغه وخته پورې د اسراييلو خلکو هغه ته د درناوي دپاره خوشبويي سوځولې.

(۵) حزقيا د اسراييلو په څښتن خدای باندې باور درلود. د يهودا په ټولو پاچاهانو کې د هغه په شان نه د هغه څخه وروسته څوک ؤ او نه د هغه څخه مخکې. (۶) هغه څښتن ته پوره وفادار ؤ او د هغو قوانينو اطاعت يې کاوه چې څښتن موسیٰ ته ورکړي وو. (۷) نو څښتن د هغه سره ؤ او هغه په خپلو ټولو کارونو کې بريالی ؤ. هغه د آشور د پاچا په مقابل کې ياغي شو او هغه ته يې د تسليمېدلو څخه انکار وکړ. (۸) هغه فلسطينيانو ته د غزې او د هغې د شاوخوا سيمو پورې ماته ورکړه چې دا ماته د تر ټولو کوچني کلي څخه نيولې تر لوی دېوال لرونکي ښار پورې وه.

(۹) د حزقيا د پاچاهۍ په څلورم کال چې په اسراييلو باندې د هوشع د پاچاهۍ اووم کال ؤ، د آشور پاچا شلمناسر په اسراييلو بريد وکړ او سامره يې محاصره کړه. (۱۰) د محاصرې د درېم کال په آخر کې آشوريانو سامره ونيوله. نو د حزقيا د پاچاهۍ په شپږم کال چې د هوشع د پاچاهۍ نهم کال ؤ، دا پېښه وشوه. (۱۱) د آشور پاچا، اسراييليان د اسيرانو په توگه آشور ته

بوتلل. د هغو څخه يې ځينې د حلق په ښار کې، ځينې يې د خابور سيند ته نژدې د جوزان په سيمه کې او ځينې يې د ماد په ښارونو کې ځای په ځای کړل. (۱۲) سامرې ځکه سقوط وکړ چې اسراييليانو د خپل څښتن خدای اطاعت نه کاوه، بلکې هغه لوظ يې مات کړ چې څښتن د هغوی سره کړی و او د هغو ټولو قوانينو څخه يې سرغړونه وکړه چې د څښتن د خدمتگار موسیٰ په وسيله ورکړل شوي وو. هغوی نه هغه حکمونه منل او نه يې په هغو باندې عمل کاوه.

د سنخاريب بريد په يهودا باندې

(دويم تواريخ ۳۲: ۱ - ۱۹ او اشعيا ۳۶: ۱ - ۲۲)

(۱۳) د حزقيا د پاچاهۍ په څوارلسم کال د آشور پاچا سنخاريب د يهودا په ټولو قوي شوي ښارونو باندې بريد وکړ او هغه يې ونيول. (۱۴) حزقيا دغه پيغام سنخاريب ته چې په لاکيش کې و ورولېږه: >ما غلط کار کړی دی، خپل بريد ودروی او هرڅه چې تاسو غواړئ زه به يې درکړم.< د سنخاريب پاچا ځواب دا و چې حزقيا بايد لس ټنه سپين زر او يو ټن سره زر هغه ته ورولېږي. (۱۵) حزقيا هغه ټول سپين زر چې د څښتن په کور کې او د مانۍ په خزانه کې وو هغه ته ورولېږل. (۱۶) همدارنگه هغه د څښتن د کور د دروازو څخه سره زر او هم هغه سره زر چې په خپله يې د دروازو چوکاټونه ورباندې پوښ کړي وو راوويستل او هغه ټول يې سنخاريب ته ورولېږل.

(۱۷) د آشور پاچا يو لوی لښکر د خپلو درېو لوړ رتبه مامورانو سره د لاکيش څخه ولېږه چې په اورشليم کې د حزقيا مخالفت وکړي. کله چې اورشليم ته ورسېدل، هغوی د پاسني ډنډ د لښتي په غاړه چې د کاليو مينځونکو د پتي په لاره کې پرته ده، ودرېدل. (۱۸) هغوی حزقيا پاچا راوغوښت مگر د هغه درې درباريان بيرون راووتل چې د هغوی سره ليدنه

کنته وکړي. هغه درې درباریان دا وو: د حلقیا زوی الیاقیم چې د مانی
مسؤول ؤ، شبننا د دربار منشي او د آساف زوی یوآخ چې د پېښو د ثبتولو
مسؤول ؤ.

۱۹) د آشور د منصبدارانو څخه یو تن هغوی ته وویل: <لوی پاچا غواړي
په دې پوه شي چې حزقیا پاچا ولې دومره ډاډه دی؟> (۲۰) پاچا ته ووايي:
آیا ته فکر کوې چې یواځې خبرې کولی شي چې د عسکري پوهې او
قدرت ځای ونیسي؟ ته په چا باندې تکیه کوې چې زما په مقابل کې یاغي
شوی یې؟ (۲۱) گوره، ته په دې طمع یې چې مصر به درسره مرسته وکړي،
مگر هغه به د هغې کړکي په شان وي چې د امسا په توگه ورڅخه کار
اخیستل کیږي. هغه به مات شي، ستا په لاس کې به ننوځي او تا به تپي
کړي. نو هرڅوک چې د مصر په پاچا باندې تکیه وکړي هغه به همداسې
شي. <(۲۲) لوی پاچا تاسو درباریانو ته دا هم وایي: > کېدای شي ماته
ووايي چې مونږ په خپل څښتن خدای باندې تکیه کوو. آیا دا هغه څوک نه
دی چې حزقیا د هغه د عبادت او د قربانۍ ځایونه له منځه یوړل او د یهودا
او اورشلیم خلکو ته یې وویل چې تاسو د اورشلیم د قربانۍ د ځای په
وړاندې عبادت کوئ؟ (۲۳) زه به تاسو سره د خپل بادار، یعنې د آشور د
پاچا په استازیتوب یو شرط کېږدم. زه به تاسو ته دوه زره آسونه درکړم خو
که چېرې تاسو وکولای شئ چې هم دومره نفر پیدا کړئ چې په هغو باندې
سپاره شي. (۲۴) تاسو د جنګي گاډیو او سپرو عسکرو په خاطر په مصر
باندې تکیه کوئ! نو څنگه کولی شئ چې تاسو زما د بادار د خدمتګارانو
څخه یو ډېر کمزوری منصبدار په شا وتمبوئ؟ (۲۵) آیا تاسو فکر کوئ
چې ما د څښتن له مرستې څخه پرته ستاسو په وطن باندې برید کړی دی
چې هغه وران کړم؟ څښتن په خپله ماته وویل چې په هغه باندې برید وکړم
او هغه له منځه یوسم. <

۲۶) په دې وخت کې الیاقیم، شبننا او یوآخ هغه لوړ رتبه مامور ته وویل:

>مهرباني وکړئ، زمونږ سره د ارامۍ په ژبه خبرې وکړئ، ځکه چې مونږ په هغې باندې پوهېږو. د يهودا په ژبه خبرې مه کوئ، ځکه هغه ټول خلک چې په دېوال باندې ناست دي ستاسو خبرو ته يې غوږ ايښی دی.<

٢٧ هغه ځواب ورکړ: >آيا تاسو فکر کوئ چې پاچا زه د دې دپاره رالېږلی يم چې دا ټولې خبرې يواځې تاسو او پاچا ته وکړم؟ نه، زه د هغو خلکو سره هم خبرې کوم چې په دېوال باندې ناست دي. هغوی او تاسو به هم خپل غايظه مواد وڅوري او خپلې امتيازې به وڅښي، په دې خاطر چې نور به د خوړلو او څښلو دپاره څه شی نه وي.<

٢٨ بيا هغه ملکی مامور ودرېد او په لوړ آواز يې د يهودا په ژبه وويل: >د آشوريانو لوی پاچا پيغام واورئ! (٢٩) پاچا داسې وايي: حزقيا مه پرېږدئ چې تاسو وغولوي. هغه نه شي کولی چې تاسو زما د لاس څخه وژغوري. (٣٠) باور مه کوئ که هغه تاسو ته ووايي: په څښتن باندې باور ولرئ، هغه به تاسې وژغوري او دا ښار به د آشور د پاچا په لاس ورته کړل شي.<

٣١ د حزقيا خبرو ته غوږ مه نيسي. ځکه د آشور پاچا داسې وايي: زما سره روغه جوړه وکړئ. راووحئ او ماته تسليم شی. نو تاسو هر يو به د خپلو ټاکنو انگور وڅوري، د خپلو ونو څخه به انځر وڅوري او د خپلو ذخيرو څخه به اوبه وڅښئ. (٣٢) وروسته زه راحم او تاسو به هغه هېواد ته بوخم چې ستاسو د وطن په شان دی، په هغه هېواد کې چې ډېر زيات غلې دانې، ډوډۍ، د انگورو شراب، د انگورو باغونه، د زيتونو ونې او شات دي. که چېرې تاسو هغه کار وکړئ چې زه يې درته حکم کوم، تاسو به مړه نه شئ، بلکې ژوندي به پاتې شئ. د حزقيا خبرو ته غوږ مه نيسي، هغه تاسو بې لارې کوي او وايي: څښتن به مونږ وژغوري. (٣٣) آيا کله د کوم قوم خدايانو خپل وطن د آشور پاچا له لاسه ژغورلی دی؟ (٣٤) چېرته دي

د حمات او ارفاد خدایان؟ چیرته دي د سفر وایم، هینع او عوا خدایان؟ آیا هغوی سامره زما د لاسونو څخه وژغورله؟ (۳۵) د دې ټولو هېوادونو د خدایانو څخه کوم یو دا توان درلود چې خپل هېواد زما څخه وژغوري؟ نو څښتن به څنگه وکولای شي چې اورشلیم زما د لاسونو څخه خلاص کړي؟ <

(۳۶) مگر خلک غلي پاتې شول او په ځواب کې یې ورته هېڅ ونه ویل، ځکه چې حزقیایا پاجا هغوی ته دا امر کړی ؤ چې ځواب ورنه کړي.

(۳۷) نو الیاقیم، شېنا او یوآخ له غمه خپل کالي وشلول، حزقیایا ته ورغلل او څه چې ورته هغه ملکی مامور ویلي وو، هغه یې حزقیایا ته بیان کړل.

د اشعیا نبي سره مشوره

(اشعیا ۳۷: ۱ - ۷)

۱۹ (۱) کله چې حزقیایا پاجا دا خبره واورېده، هغه له غمه خپل کالي وشلول، د ویر کالي یې واغوستل او د څښتن کور ته ورننوت. (۲) هغه د مانی مسؤل الیاقیم، د دربار منشي شېنا او د کاهنانو مشران چې ټولو د ویر کالي اغوستي وو، د آموص زوی اشعیا نبي ته وروپېرل. (۳) دوی هغه ته وویل: <حزقیایا داسې وایي: نن ورځ د خپګان ورځ ده، مونږ ته سزا راکول کېږي او سپکاوی راته شوی دی. مونږ د هغې ښځې په شان یو چې د اولاد زېږولو ته تیاره وي، مگر د زېږولو قوت پکې نه وي. (۴) د آشور پاجا خپل لوړپوړی مامور د دې دپاره رالېږلی دی چې د ژوندي خدای سپکاوی وکړي. ستا څښتن خدای دې دا د سپکاوی خبرې واورې او هغه چا چې دا خبرې کړې دي هغه ته دې سزا ورکړي. نو د هغو نفرو دپاره دعا وکړئ چې ژوندي پاتې دي.>

(۵) کله چې اشعیا د حزقیایا پاجا پیغام تر لاسه کړ، (۶) هغه بېرته دا

خواب ورولپره: >خښتن تاته وايي چې آشوريان مه پرېږده ترڅو په دې سپکو خبرو سره تا ووېروي، چې خښتن تانه شي ژغورلی. (۷) خښتن به د آشور په پاچا ځينې گونگوسې واوروي او هغه به مجبور کړي چې بېرته خپل هېواد ته ستون شي. هلته به يې په يو چا باندې ووژني.<

يوځل بيا د آشورانو گواښ

(اشعيا ۳۷: ۸ - ۲۰)

(۸) د آشور لوړ رتبه ملکي مامور پوه شو چې پاچا د لاکيش څخه تللی

دی او د لښه ښار په مقابل کې جنگپېري، نو هلته ورغی چې د هغه سره

مشوره وکړي. (۹) آشوريانو ته خبر ورورسېد چې د مصر لښکر د ايتوپيا

پاچا، ترهاقه تر مشرۍ لاندې راروان دی چې برید وکړي. کله چې پاچا دا

خبره واورېده، نو هغه د يهودا پاچا حزقيا ته د استازو په لاس ليک ورولپره:

(۱۰) >په خپل خدای باور مه کوه او د هغه په هغې وعدې مه غولپره چې

زما په مقابل کې به د اورشلیم څخه دفاع وکړي. (۱۱) تا اورېدلي دي چې

د آشور پاچاهانو د ټولو هېوادونو سره څه وکړل، هغه يې په بشپړه توگه له

منځه يوړل. آیا فکر کوې چې ته به وژغورل شي؟ (۱۲) زما نيکونو د

جوزان، حاران او رصف ښارونه له منځه يوړل او د عدن هغه خلک چې په

تلسار کې اوسېدل، ووژل او د هغوی د خدایانو څخه هېڅ يو هغوی ونه

ژغورل. (۱۳) د حمات، ارفاد، سفروايم، هينع او عوا د ښارونو پاچاهان

چېرته دي؟<

(۱۴) حزقيا پاچا د استازو څخه ليک واخيست او هغه يې ولوست. بيا هغه

د خښتن کور ته لاړ، هغه ليک يې د خښتن په حضور کې پرانيست (۱۵) او

داسې دعا يې وکړه: >ای د اسراييلو خښتن خدایه، چې د آسماني مخلوقاتو

دپاسه په تخت ناست يې، تا اسمانونه او ځمکه پيدا کړي دي. ته يوازې

خدای يې چې د نړۍ په ټولو پاچاهيو باندې پاچاهي کوې. (۱۶) نو ای

خښتنه، وگوره چې په مونږ باندې څه تېرېږي. ای ژوندیه خدایه! د

سنخاریب خبرې واوره، چې ستا سپکاوی کوي. (۱۷) دا رښتیا ده، ای
 څښتنه، چې د آشور پاچاهانو ډېر قومونه له منځه وړي دي، د هغوی
 هېوادونه یې وران کړي دي (۱۸) او د هغوی خدایان یې سوځولي دي. هغه
 خدایان نه وو، هغه یواځې د لرگیو او تیرو هغه بتان وو چې د انسان په
 لاسونو جوړ شوي وو. (۱۹) نو زمونږ څښتن خدایه، مونږ د آشوریانو څخه
 وژغوره، ترڅو د نړۍ ټول قومونه په دې پوه شي چې، ای څښتنه، یواځې
 ته خدای یې.

د اشعیا پیغام حزقییا ته

(اشعیا ۳۷: ۲۱ - ۳۸)

(۲۰) نو د آموص زوی اشعیا حزقییا پاچا ته دا پیغام ورولېږه: <د اسراییلو
 څښتن خدای داسې فرمایي: د آشور د پاچا سنخاریب په هکله مې ستا دعا
 قبوله کړه. (۲۱) نو زه د هغه په ځواب کې داسې وایم: اورشلیم د یوې
 نجلۍ په شان دی چې ستا څخه کرکه کوي او په تا باندې ملنډې وهي. کله
 چې ته تښتې، نو هغوی په تا پورې خدا کوي. (۲۲) ای سنخاریبه! تا ماته،
 د اسراییلو سپېڅلي خدای ته کفر ویلی، خپل آواز دې اوچت کړی او ملنډې
 دې وهلې دي. (۲۳) تا په خپلو استازو باندې زه، څښتن سپک کړم او د
 خپل ځان په اړه دې داسې لایې وهلې دي: ما خپلې جنگي گاډۍ د لبنان
 ډېرو لوړو ځایونو ته خپړولې دي، د هغه ځنگل تر ټولو دننني ځای ته
 ورننوتی يم او د سبر او سروې ډېرې ښې ونې مې پرې کړې دي. (۲۴) ما
 په مصر کې په خپلو پښو باندې هر سیند وچ کړ او په پردیو هېوادونو کې
 مې د هغو کوهیانو اوبه وڅښلې چې ما کیندلي وو.

(۲۵) آیا تا دا نه دي اورېدلي چې دا هرڅه مې پخوا پلان کړي وو او حتی
 په دې نه پوهېږې چې دا یواځې زه وم چې دا پرېکړه مې وکړه چې ته به دا
 کار کوي؟ ته مې پرېښودلې چې هغه ځواکمن ښارونه وران کړې. (۲۶) د

هغو ځايونو خلک کمزوري او ډېر سخت وارخطا شول. هغوی د پټيو د بوتو يا د هغو تنکيو وښو په شان وو چې د کوتو په سر باندې شنه کيږي او د پخېدلو څخه مخکې سوځيږي.

۲۷ مگر زه خبر يم چې ته چېرته اوسېږې او څه وخت ځې او راځې. دغه راز زه پوهېږم چې څومره ماته په قهر يې. ۲۸ ستا غرور مې ليدلی دی او هم هغه سخته کرکه مې ليدلې ده چې ته يې زما څخه لرې. نو زه به ستا په پوزه کې چنگک او ستا په خوله کې قيضه واچوم. بيا به دې هغه ځای ته بېرته بوخم له کومه ځايه چې راغلی وي.

۲۹ بيا اشعيا حزقيا پاچا ته وويل: >دا به د هغه څه نښه وي چې پېښ به شي. سرکال او راتلونکی کال به ته هغه غلې دانې وخورې چې په خپله شنې کيږي، مگر په درېم کال به ته وکولای شې چې خپلې غلې دانې وکړې او حاصل به يې واخلي او د انگورو ټاکنه به وکړې او انگور به يې وخورې. ۳۰ هغوی چې په يهودا کې ژوندي پاتې دي د نباتاتو په شان به په ځمکه کې ژورې ريښې وکړي او مېوه به ونيسي. ۳۱ په اورشليم او د صيهون په غره کې به يو شمېر خلک ژوندي پاتې شي، ځکه چې څښتن ټينگه پرېکړه کړې ده چې داسې به وشي.<

۳۲ څښتن د آشور د پاچا په هکله داسې وايي: >هغه به دې ښار ته داخل نه شي او يو غشی به هم په هغه باندې گوزار نه کړي. هېڅ عسکر به د خپلو سپرونو سره هغه ښار ته ورنژدې نه شي او د هغه شاوخوا به د خاورو ډېرې جوړې نه کړي. ۳۳ څښتن داسې وايي: په هغې لارې چې هغه راغلی دی بېرته به په هماغه لار لاړ شي او ښار ته به داخل نه شي. ۳۴ زه به د دې ښار څخه د خپل ځان په اړه او د خپلې هغې ژمنې په اړه چې د خپل خدمتگار داود سره مې کړې وه، دفاع وکړم او هغه به وساتم.<

۳۵ په هماغه شپه د څښتن فرښته د آشوريانو کمپ ته ورغله او

۱۸۵۰۰۰ عسکر یې ووژل. کله چې سهار وختي پاتې خلک راپاڅېدل نو

ويې ليدل چې په هغه ځای کې مړي پراته دي. (۳۶) نو سنخاريب پاچا

بېرته آشور ته ستون شو او د نينوا په ښار کې اوسېده. (۳۷) يوه ورځ چې

هغه د خپل خدای نسروک د عبادت په ځای کې عبادت کاوه، د هغه دوو

زامنو ادرملک او شرارز په خپلو تورو باندې هغه وواژه او بيا هغوی د

ارارات خاورې ته وتښتېدل. د هغه بل زوی چې اسرحدون نومېده د هغه په

ځای پاچا شو.

د حزقيا ناروغي او بېرته روغېدل

(دويم تواريخ ۳۲: ۲۴ - ۲۶ او اشعيا ۳۸: ۱ - ۸، ۳۸: ۲۱ - ۲۲)

۲۰ (۱) په هغو ورځو کې حزقيا پاچا ناروغ شو او مرگ ته نژدې ؤ. د

أموص زوی اشعيا نبي ورغی چې هغه وويني او هغه ته يې وويل: <څښتن

فرمايي چې خپل ټول کارونه دې برابر کړه، ځکه چې ته مړ کېږې او روغ به

نه شې.>

(۲) حزقيا خپل مخ دېوال ته واپراوه او دعا يې وکړه: (۳) <ای څښتنه،

دا در په یاد کړه چې ما د زړه له کومي ستا خدمت کړی دی، تاته وفادار وم

او تل مې دا کوښښ کړی دی چې هغه کار وکړم چې تا راڅخه غوښتنه

کړې ده.> بيا يې ډېر سخت وژړل.

(۴) اشعيا د پاچا څخه لار، خو مخکې له دې چې هغه د ماني د منځنۍ

حوبلۍ څخه تېر شي څښتن هغه ته وفرمايل: (۵) <بېرته لار شه او زما د

قوم مشر حزقيا ته ووايه: ستا د نيکه داود څښتن خدای داسې فرمايي: ما

ستا دعا قبوله کړه او ستا اوښکې مې وليدلې، زه به تاته شفا درکړم. په

درېمه ورځ به ته زما په کور کې عبادت وکړې. (۶) زه به ستا ژوند

پنځلس کاله نور هم زيات کړم. زه به تا او دغه ښار د آشور د پاچا له لاسه

وژغورم. زه به د دې ښار څخه د خپل ځان او خپل خدمتگار داود په خاطر دفاع وکړم. ﴿٧﴾ بيا اشعيا د حزقيا خدمتگارانو ته وويل: <د انځرو مرهم تياره کړئ. > هغوی همداسې وکړل او هغه يې د هغه په دانه باندې کېښودل او هغه روغ شو.

﴿٨﴾ حزقيا د اشعيا څخه پوښتنه وکړه: <هغه به کومه نښه وي چې څښتن به ما روغ کړي او زه به په درېمه ورځ د څښتن کور ته لاړ شم؟ > ﴿٩﴾ اشعيا ځواب ورکړ: <څښتن به تاته يوه داسې نښه درکړي چې دا ثابته کړي چې هغه په خپلې وعدې باندې ولاړ دی. نو اوس ووايه چې په زینه باندې دې د لمر سيوری لس پورې مخکې لاړ شي يا لس پورې وروسته؟ >

﴿١٠﴾ حزقيا ورته وويل: <سيوری تل مخکې ځي او دا اسانه کار دی. زه غواړم چې سيوری دې لس پورې شاته لاړ شي. >

﴿١١﴾ نو اشعيا نبي په څښتن باندې غږ وکړ او څښتن هغه سيوری چې د آحاز په زینه باندې راکوز شوی ؤ لس پورې وروسته کړ.

د بابل استازي

(اشعيا ٣٩: ١ - ٨)

﴿١٢﴾ په همدې وخت کې د بابل پاچا د بلدان زوی، مروودک بلدان خبر شو چې حزقيا پاچا ناروغ ؤ، نو هغه د خپلو استازو په لاس حزقيا ته يو ليک او سوغات وروولېرل. ﴿١٣﴾ حزقيا استازو ته هرکلی ووايه او هغوی ته يې خپله شتمني، يعنې خپل سپين او سره زر، خپلې مسالې او عطرونه او خپل ټول عسکري سامان وروښودل. د هغه په تحويلخانو او يا د هغه په پاچاهۍ کې داسې شی نه ؤ چې هغوی ته يې نه وي ښودلی. ﴿١٤﴾ بيا اشعيا نبي حزقيا پاچا ته ورغی او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <دا خلک له کوم ځای څخه راغلي وو او تاته يې څه وويل؟ >

حزقيا ځواب ورکړ: <هغوی د یو ډېر لیرې وطن یعنی بابل څخه راغلي وو.>

۱۵ اشعیا پوښتنه وکړه: <ستا په مانی کې هغوی څه ولیدل؟>

حزقيا ځواب ورکړ: <هغوی هرڅه ولیدل. په تحویلخانو کې داسې شی نه ؤ چې هغوی ته مې نه وي ښودلی.>

۱۶ بیا اشعیا حزقیا پاچا ته وویل: <څښتن داسې فرمایي: ۱۷> داسې

وخت راتلونکی دی چې هرڅه چې ستا په مانی کې دي او هرڅه چې ستا نیکونو تر نن ورځې پورې ذخیره کړي دي، هغه به بابل ته یوړل شي. هېڅ شی به پاتې نه شي. ۱۸> ستا د خپلې اولادې څخه به ځینې په اسارت یوړل شي او هغوی به خسیان شي چې د بابل د پاچا په مانی کې خدمت وکړي.>

۱۹ حزقیا پاچا فکر وکړ چې دا خبره دا معنی لري چې د هغه په ژوند کې به سوله او امنیت وي، نو هغه ځواب ورکړ: <هغه پیغام چې تا د څښتن له خوا ماته راکړ ښه پیغام دی.>

د حزقیا د پاچاهۍ پای

(دویم تواریخ ۳۲: ۳۲ - ۳۳)

۲۰ نور ټول هغه کارونه چې حزقیا پاچا کړي وو، د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. په هغو کې د هغه د زړورتوب کارونه او دا چې هغه څنگه حوض او کارېز جوړ کړ چې اورشلیم ته پکې اوبه راوړل کېدلې، هم شامل دي. ۲۱> حزقیا مړ شو او د هغه زوی منسي د هغه په ځای پاچا شو.

۲۱ ﴿۱﴾ منسي دولس کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه په اورشليم

کې پنځه پنځوس کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم حفصيه ؤ. ﴿۲﴾

منسي د خښتن په مقابل کې گناه وکړه. هغه د هغو قومونو د ناوړه دودونو
خخه پيروي وکړه چې خښتن د خپل قوم د وړاندې تگ سره سم شپلي وو.

﴿۳﴾ هغه سيمه يز د عبادت ځايونه چې د هغه پلار حزقيا له منځه وړي

وو، منسي هغه بېرته جوړ کړل. هغه د بل د عبادت دپاره د قرباني ځايونه

جوړ کړل او د اشيره بت يې جوړ کړ لکه څنگه چې د اسراييلو پاچا اخاب

جوړ کړی ؤ. منسي د ستورو عبادت هم کاوه. ﴿۴﴾ هغه په اورشليم کې د

خښتن په کور کې د نورو خدايانو دپاره د قرباني ځايونه جوړ کړل د کوم په

اړه چې خښتن ويلي وو: <په دې ځای کې بايد زما عبادت وشي.> ﴿۵﴾

هغه د خښتن د کور په دواړو حويليو کې ستورو ته د عبادت دپاره د قرباني

ځايونه جوړ کړل. ﴿۶﴾ هغه خپل زوی د سوځېدونکې نذرانې په توگه

قرباني کړ. هغه به فالونه کتل او د فال کتونکو او کوډگرانو سره به يې

مشورې کولې. هغه د خښتن په مقابل کې ډېره لويه گناه وکړه او د هغه قهر

يې راوپاراوه. ﴿۷﴾ هغه د اشيره بت د خدای په کور کې يعنې په هغه ځای

کې کېښود چې د هغه په اړه خښتن داود او د هغه زوی سليمان ته داسې

ويلي وو: <دلته په اورشليم کې، په دې کور کې، دا هغه ځای دی چې ما د

اسراييلو د دولسو قبيلو د ټولې سيمې خخه غوره کړی دی چې تل به پکې

زما عبادت کيږي. ﴿۸﴾ که چېرې د اسراييلو قوم زما د ټولو حکمونو خخه

اطاعت وکړي او د هغه ټول شريعت خخه پيروي وکړي چې زما خدمتگار

موسی هغوی ته ورکړی دی، نو زه به پرېږدم چې هغوی د هغه وطن خخه

وشړل شي چې ما د هغوی نيکونو ته ورکړی ؤ.> ﴿۹﴾ مگر د يهودا خلکو

د خښتن اطاعت ونه کړ او منسي په هغوی باندې د هغې خخه هم لويه گناه

وکړه چې هغو قومونو کړې وه کوم چې خښتن د هېواد خخه د خپل قوم د

وړاندې تگ په وخت کې شړلي وو.

⑩ خښتن د خپلو خدمتگارانو يعنې نبيانو په وسيله وويل: ⑪ >منسي پاچا داسې ناوړه کارونه وکړل چې د اموريانو د کارونو څخه بدتر وو او په خپلو بتانو يې د يهودا خلک په گناه باندې اخته کړل. ⑫ نو زه د اسراييلو خښتن خدای به په اورشليم او يهودا باندې داسې بلا راولم چې هر څوک خبر شي هغه به هک حيران شي. ⑬ زه به اورشليم ته داسې سزا ورکړم لکه څنگه چې مې سامرې او د اسراييلو پاچا اخاب او د هغه اولادې ته ورکړې وه. زه به اورشليم د هغه د خلکو څخه داسې پاک کړم لکه د يو قاب خواړه چې په بشپړه توگه خوړل کيږي. ⑭ هغه خلک چې ژوندي پاتې کيږي د هغو څخه به مخ واړوم او هغوی به خپلو دښمنانو ته په لاس ورکړم. هغوی به ورباندې فتح ومومي او وطن به يې لوټ کړي. ⑮ زه د خپل قوم سره دا کار ځکه کوم چې هغوی داسې کارونه کړي دي چې زه ورڅخه کرکه لرم. له هغه وخت څخه چې د هغوی نيکونه د مصر څخه راوتلي دي تر نن ورځې پورې يې زما قهر راپارولی دی.

⑯ برسېره پردې چې منسي د يهودا خلک د بت پرستۍ خواته واړول او د دې سبب شو چې هغوی د خښتن په مقابل کې گناه وکړي، هغه دومره ډېر بې گناه خلک ووژل چې د اورشليم په کوڅو کې وينې بهېدلې.

⑰ نور ټول هغه کارونه چې منسي کړي وو چې په هغو کې هغه گناهونه هم شامل دي چې هغه کړي وو، هغه د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ⑱ منسي مړ شو او د خپلې ماڼۍ په باغ کې يعنې د عوزا په باغ کې ښخ شو او د هغه زوی آمون د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا آمون

(دويم تواريخ ۳۳: ۲۱ - ۲۵)

١٩) آمون دوه ويشت کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او دوه کاله يې په

اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم مشلمت ؤ، هغه د حاروز لور وه چې د يطبه د ښارگوټي څخه ؤ. (٢٠) هغه د خپل پلار منسي په شان د څښتن په مقابل کې گناه وکړه. (٢١) هغه د خپل پلار لاره غوره کړه او د هغو بتانو عبادت يې وکړ چې د هغه پلار يې عبادت کاوه. (٢٢) هغه د خپلو نيکونو څښتن خدای پرېښود او د څښتن د حکمونو څخه يې سرغړونه وکړه.

٢٣) د آمون درباريانو د هغه په مقابل کې دسيسه جوړه کړه او هغه يې په خپلې ماني کې په قتل ورساوه. (٢٤) د يهودا خلکو د آمون قاتلان ووژل او د هغه زوی يوشيا يې د هغه په ځای پاچا کړ.

٢٥) د آمون د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (٢٦) آمون په خپله هديره کې د عوزا په باغ کې ښخ شو او د هغه زوی يوشيا د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا يوشيا

(دويم تواريخ ٣٤: ١ - ٢)

٢٢ (١) يوشيا اته کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه په اورشليم کې يودېرش کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم يديده ؤ، هغه د عدايه لور وه چې د بصفت د ښارگوټي څخه ؤ. (٢) يوشيا هغه کار کاوه چې د څښتن په نظر کې ښه ؤ. هغه د خپل نيکه داود لاره غوره کړه او په ټينگه يې د څښتن د ټولو قوانينو اطاعت کاوه.

د موسی د شريعت د يو کتاب پيدا کېدل

(دويم تواريخ ٣٤: ٨ - ٢٨)

۳) د یوشیا د پاچاهۍ په اتلسم کال، هغه د اصلیا زوی شافان چې د مشلام لمسی ؤ او د دربار منشي ؤ د دغه حکم سره د خښتن کور ته ولېږه:

۴) >مشر کاهن حلقیا ته ورشه او د هغو پیسو مقدار معلوم کړه چې د خښتن د کور د دروازې ساتونکو د خلکو څخه راټولې کړې دي. (۵)

هغوی ته ووايه چې دا پیسې هغو ټپکادارانو ته ورکړي چې د خښتن د کور د بیاجوړونې مسؤولیت لري. دوی باید هغه (۶) ترکانانو، معمارانو او خټگرانو ته ورکړي او همدارنگه هغه لرگي او توږل شوې تیرې دې واخلي چې په بیاجوړونه کې ورڅخه کار اخیستل کېږي. (۷) هغه خلک چې د کار مسؤولیت په غاړه لري هغوی صادق خلک دي، نو دې ته اړتیا نشته چې د هغوی څخه د پیسو حساب وغواړو.<

۸) حلقیا، شافان منشي ته وویل: >ما دلته د خښتن په کور کې د شریعت یو کتاب موندلی دی.< هغه دا کتاب شافان ته ورکړ او هغه ولوست. (۹)

نو شافان بېرته پاچا ته ورغی او هغه ته یې خبر ورکړ: >هغه پیسې چې د خښتن په کور کې وې هغه ستاسو خدمتگارانو واخیستې او هغو ټپکادارانو ته یې وروسپارلې چې د بیاجوړونې مسؤولیت یې په غاړه دی.< (۱۰)

شافان زیاته کړه: >حلقیا ماته یو کتاب راکړی دی< او هغه یې پاچا ته په لوړ آواز ولوست.

۱۱) کله چې پاچا د شریعت د کتاب خبرې واورېدلې، له غمه یې خپل کالي وشلول. (۱۲) هغه حلقیا کاهن، د شافان زوی اخیقام، د میکایا زوی عکبور، شافان د دربار منشي او د پاچا خدمتگار عسایا ته دغه حکم ورکړ:

۱۳) >لاړ شئ او د خښتن سره زما او د یهودا د ټولو خلکو دپاره د دې کتاب د هدایاتو په اړه مشوره وکړئ. خښتن په مونږ باندې ډېر په قهر دی ځکه څه چې په دې کتاب کې لیکل شوي دي زمونږ نیکونو په هغو باندې عمل نه دی کړی.<

۱۴) حلقیا، اخیقام، عکبور، شافان او عسایا لاړل چې د یوې پیغمبرې سره

چې حلدۀ نومبده، مشوره وکړي. هغه د اورشلیم د ښار په نوې سیمه کې اوسېدله (د هغې مېړه شلوم نومبده چې د تقوه زوی او د حرحس لمسی ؤ، هغه د خدای د کور د کالیو د ساتلو مسؤولیت په غاړه درلود). نو څه چې پېښ شوي وو هغې ته یې بیان کړل. (۱۵) هغې ورته وویل چې پاچا ته بېرته لاړ شي او هغه ته د اسراییلو د څښتن خدای دغه پیغام ورکړي: (۱۶)

>څښتن داسې وایي: د دې کتاب د لیکنې په مطابق چې د یهودا پاچا لوستلی دی، زه به په دې ځای او د دې ځای په خلکو باندې بلا راولم. (۱۷) هغوی زه پرېښودم او نورو خدایانو ته یې خوشبویي وسوځولې، په خپلو ټولو کارونو یې زما قهر راپارولی دی. نو زما قهر به د اورشلیم په مقابل کې سوړ نه شي. (۱۸) خو د یهودا پاچا په اړه چې تاسو یې د څښتن د مشورې دپاره رالېږلي یی هغه ته ووايي چې د اسراییلو څښتن خدای وایي: تا د دې کتاب کلام اورېدلی دی. (۱۹) کله چې تا واورېدل چې ما د دې ځای او د هغه د اوسېدونکو په ضد داسې خبرې وکړې چې هغه به ویجاړ او لعنتي شي، تا توبه وویستله، د تواضع سر دې زما په وړاندې ټیټ کړ، خپل کالي دې وشلول او زما په مخکې دې وژړل، نو ما ستا دعا قبوله کړه. (۲۰) په دې خاطر زه به تا پرېږدم چې په آرامۍ سره مړ شي. ستا د مرگ څخه وروسته به اورشلیم په بلا اخته کړم. < نو هغوی یوشیا پاچا ته دا پیغام ورورساوه.

د یوشیا اصلاحات

(دویم تواریخ ۳۴: ۳-۷، ۳۴: ۲۹-۳۳)

۲۳ (۱) نو یوشیا پاچا د یهودا او اورشلیم ټول سپین ږيري خپل حضور ته راوغوښتل. (۲) هغه د یهودا د کلیو او ښارگوټو خلکو، د اورشلیم د ښار خلکو، کاهنانو، نبیانو او نورو ټولو خلکو سره چې شتمن او غریب پکې شامل وو د څښتن کور ته لاړ. پاچا د ټولو په مخکې په لوړ آواز سره د لوظ هغه ټول کتاب ولوست چې د څښتن په کور کې موندل شوی ؤ. (۳)

پاچا د شاهي سنتې سره ودرېد او د خښتن سره يې لوظ وکړ چې د هغه اطاعت به کوي، د زړه له کومي به د هغه د قوانينو او حکمونو څخه پيروي کوي او هغه غوښتنې به عملي کوي چې په لوظنامې پورې تړلې دي او په دې کتاب کې ليکل شوي دي. ټول قوم ژمنه وکړه چې په دې لوظنامې باندې به ټينگ ودريري.

٤) بيا پاچا مشر کاهن حلقيا، د هغه مرستيالو کاهنانو او د خښتن د کور د دروازي ساتونکو ته حکم وکړ چې هغه ټول شيان چې د بعل، د اشيره د بتانو او ستورو ته په عبادت کولو کې ورڅخه کار اخيستل کېده د خښتن د کور څخه راوباسي. وروسته پاچا دا ټول شيان د ښار څخه بيرون د قدرون په دره کې وسوځول او د هغو ايرې يې بيت بيل ته يوړلې. ٥) هغه کاهنان يې له کاره گوښه کړل چې د يهودا د پاچاهانو له خوا د دې دپاره ټاکل شوي وو چې د يهودا د ښارونو او د اورشليم په شاوخوا په عبادتځايونو کې خوشبويي وسوځوي. همدارنگه يې هغه ټول کاهنان چې بعل، لمر، سپوږمې او ستورو ته يې خوشبويي سوځولې، ليرې کړل. ٦) هغه د خښتن د کور څخه د اشيره بت ليرې کړ، هغه يې د ښار څخه وويست او د قدرون درې ته يې يووړ. هلته يې هغه وسوځاوه، د هغې ايره يې په گرد باندې بدله کړه او په عمومي هديره باندې يې وشيندله. ٧) يوشيا هغه ودانۍ وړانې کړې چې د خښتن په کور کې وې او لواطت کارانو په هغې کې کار کاوه او هم په هغه ځای کې به ښځو د اشيره د بت دپاره چپنې گنډلې.

٨) هغه کاهنان چې د يهودا په ښارونو کې اوسېدل، يوشيا هغوی اورشليم ته راوستل. هغه په ټول وطن کې يعنې په شمال کې د جبع څخه نيولې په جنوب کې تر بئرشبع پورې د قربانۍ هغه ځايونه ناپاکه وگرځول چې هلته به کاهنانو خوشبويي سوځولې. يوشيا هغه د قربانۍ ځايونه وړان کړل چې د ښار د والي يهوشع د دروازي په خوله کې او د ښار د دروازي کينې خواته وو. ٩) که څه هم دغو کاهنانو ته اجازه نه وه چې په اورشليم کې خښتن

ته د قربانی په ځای کې خدمت وکړي، مگر هغوی کولی شول چې هغه
فطیره ډوډی و خوري چې د نورو کاهنانو دپاره پخېدله.

⑩ همدارنگه یوشیا پاچا د توفت د قربانی ځای هم ناپاکه وگرځاوه چې
د حنوم په دره کې ؤ، ترڅو هېڅوک ونه شي کولی چې خپل زوی یا خپله
لور د سوځېدونکې نذرانې په توگه د مولک بت ته قرباني کړي. ⑪ یوشیا
د آسونو هغه مجسمې هم لیرې کړې چې د یهودا پاچاهانو لمر ته د عبادت
کولو دپاره وقف کړې وې او هغه جنگي گاډۍ یې وسوځولې چې په دې
عبادت کې به ورڅخه کار اخیستل کېده. (دا مجسمې د څښتن د کور په
حوېلی کې، د هغې دروازې تر څنګ چې د یو لوړ رتبه درباري نتملک د
اوسېدلو ځای ته نژدې وه، ساتل شوي وې.) ⑫ یوشیا پاچا د قربانی هغه
ځایونه چې د یهودا پاچاهانو د مانۍ په بام یعنې د آحاز پاچا په کوټې
باندې جوړ کړي وو، د قربانی د هغو ځایونو سره یوځای وران کړل چې
منسي پاچا د خدای د کور په دوو حوېلیو کې جوړ کړي وو. هغه دا د
قربانی ځایونه ټوټې ټوټې کړل او هغه یې د قدرون په درې کې وغورځول.
⑬ یوشیا د قربانی هغه ځایونه ناپاک وگرځول چې سلیمان پاچا د
اورشلیم په ختیځ کې او د فساد یعنې د گناه د غره په جنوب کې د ناوړه
بتانو د عبادت دپاره جوړ کړي وو - یعنې د صیدون د خلکو بت
عشتاروت، د موآب د خلکو بت کموش او د عمون د خلکو بت مولک
دپاره. ⑭ یوشیا پاچا د تیرو ستنې ټوټې ټوټې کړې، د اشیره بتان یې
ویجاړ کړل او هغه ځمکه چې دغه بتان پکې ودرول شوي وو هغه یې د
انسانانو په هډوکو باندې پټه کړه.

⑮ پرته له دې یوشیا هغه د قربانی ځای هم وران کړ چې په بیت ییل کې
ؤ او د نباط د زوی یروبعام پاچا له خوا چې د اسراییلو د گناه سبب
گرځېدلی ؤ جوړ شوی ؤ. یوشیا د قربانی ځای راوغورځاوه، د هغه تیږې
یې ټوټې ټوټې کړې او په گرد یې بدلې کړې. هغه د اشیره بت هم وسوځاوه.

١٦) بيا يوشيا شاوخوا وکتل او په غونډۍ باندې يې يوه هديره وليده. د هغو څخه يې هډوکي راوويستل، د قربانۍ په ځای کې يې وسوځول او په دې ډول هغه د قربانۍ ځای ناپاکه کړ. لکه څنگه چې د خدای نبي يروبعام ته وړاندوينه کړې وه کټ مټ هماغسې وشول.

١٧) يوشيا پاچا شاوخوا وکتل او يوه غټه تيره يې وليدله. هغه پوښتنه وکړه: <هغه څه شی دی؟>

د بيت ييل خلکو ځواب ورکړ: <دا د هغه نبي زيارت دی چې د يهودا څخه راغلی ؤ او د هغو کارونو وړاندوينه يې کړې وه چې تا د قربانۍ د دې ځای سره وکړل.>

١٨) يوشيا امر وکړ: <هغه په خپل حال پرېږدئ، د هغه هډوکي دې بېځايه نه شي.> نو نه د هغه نبي هډوکي بېځايه شول او نه د هغه بل نبي هډوکي چې د سامرې څخه راغلی ؤ.

١٩) يوشيا پاچا په هر ښار کې هغه بتخانې وړانې کړې چې د اسراييلو د پاچاهانو له خوا جوړې شوې وې او د هغو په سبب يې د څښتن قهر راپارولی ؤ. هغه د قربانيو د دې ټولو ځايونو سره داسې کار وکړ لکه څنگه چې هغه په بيت ييل کې کړی ؤ. (٢٠) هغه د بتخانو هغه ټول کاهنان چې هلته يې خدمت کاوه د قربانيو په ځايونو باندې ووژل او د قربانۍ په ټولو ځايونو باندې يې د انسان هډوکي وسوځول. بيا هغه اورشليم ته ستون شو.

يوشيا او د فسحې اختر لمانځنه

(دويم تواريخ ٣٥: ١ - ١٩)

٢١) يوشيا خلکو ته امر وکړ: <لکه څنگه چې د لوظ په کتاب کې ليکل شوي دي، د خپل څښتن خدای د عزت په خاطر د فسحې اختر

ولمانخی. < ٢٢) له هغه وخت راهیسي چې قاضيانو په قوم باندې حکومت کاوه، د اسراييلو او يهودا د پاچاهانو په وخت کې هېڅ کله دا اختر په دې ډول نه و لمانځل شوی. (٢٣) مگر د يوشيا د پاچاهۍ په اتلسم کال د فسحې اختر په اورشليم کې ولمانځل شو.

د يوشيا نور بدلونونه

(٢٤) د دې دپاره چې د هغه کتاب ليکل شوي قوانين عملي شي، کوم چې مشر کاهن حلقيا د خښتن په کور کې موندلی و، نو يوشيا پاچا د اورشليم او يهودا څخه ټول جادوگران او فال کتونکي، ټول کورني خدايان، بتان او د بت پرستۍ ټول شيان له منځه يوړل. (٢٥) يوشيا پاچا د زړه له کومې او په خپل ټول فکر او قوت سره د خښتن خدمت وکړ او د موسیٰ د ټول شريعت څخه يې اطاعت وکړ. د هغه څخه نه مخکې داسې پاچا و او نه وروسته.

(٢٦) مگر د هغو کارونو په سبب چې منسي پاچا کړي وو، خښتن په يهودا باندې ډېر په قهر شوی و او لا هم د هغه قهر سوړ شوی نه و. (٢٧) خښتن وويل: <زه به د يهودا سره هغه کار وکړم کوم چې ما د اسراييلو سره کړی و. زه به د يهودا خلک د خپل حضور څخه وشړم او زه به اورشليم يعنې هغه ښار چې ما غوره کړی و او خپل کور يعنې هغه حای چې ما ويلي وو چې هلته بايد زما عبادت وشي پرېږدم او هغه به رد کړم.>

د يوشيا مړينه

(دويم تواريخ ٣٥: ٢٠ - ٣٦: ١)

(٢٨) د يوشيا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (٢٩) هغه وخت چې يوشيا پاچا و، د مصر فرعون نيکو د خپل لښکر سره د فرات سيند ته لاړ چې د آشور پاچا سره مرسته وکړي. يوشيا پاچا لاړ چې د هغه سره جگړه وکړي،

مگر فرعون نیکو د هغه سره مخامخ شو او هغه یې په مجدو کې وواژه. (۳۰)
د هغه درباریانو د هغه مړی په جنگي گاډی کې کېښود، بېرته یې اورشلیم ته
یووړ او په خپله هدیره کې یې ښخ کړ. د یهودا خلکو د یوشیا زوی یهوآحاز
سر په تېلو غوړ کړ او هغه یې خپل پاچا وټاکه.

د یهودا پاچا یهوآحاز

(دویم تواریخ ۳۶: ۲ - ۴)

(۳۱) یهوآحاز درویشت کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او درې میاشتې یې په
اورشلیم کې پاچاهي وکړه. د هغه مور حموطل نومېدله او د ارمیا لور وه
چې د لبنه د ښار څخه ؤ. (۳۲) هغه د خپلو نیکونو لاره غوره کړه او د
څښتن په مقابل کې یې گناه وکړه. (۳۳) د مصر فرعون نیکو، یهوآحاز د
حمات د خاورې په ریبله کې په زندان کې واچاوه. په دې ډول د یهوآحاز
پاچاهي پای ته ورسېدله. بیا نیکو د یهودا خلک مجبور کړل چې هغه ته
درې زره او څلورسوه کیلوگرامه سپین زر او څلوردېرش کیلوگرامه سره زر
باج ورکړي. (۳۴) فرعون نیکو، الیاقیم د یوشیا بل زوی د خپل پلار په
ځای پاچا وټاکه او د الیاقیم نوم یې په یهوایقیم باندې بدل کړ. یهوآحاز د
نیکو له خوا مصر ته یوړل شو او هلته مړ شو.

د یهودا پاچا یهوایقیم

(دویم تواریخ ۳۶: ۵ - ۸)

(۳۵) یهوایقیم پاچا سپین او سره زر د مصر پاچا نیکو ته د باج په توګه
ورکړل. د غوښتل شوو پیسو د راټولولو دپاره یې د هېواد د خلکو څخه د
هغوی د شتمنی په تناسب مالیه راټوله کړه.

(۳۶) یهوایقیم پنځه ویشته کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او هغه په اورشلیم
کې یوولس کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور زبیده نومېدله او د فدایا لور وه

چې د رومه د بنارگوتيي څخه ؤ. (۳۷) يهوياقيم د خپلو نيكونو لاره غوره كړه او د څښتن په مقابل كې يې گناه وكړه.

۲۴ (۱) د يهوياقيم د پاچاهۍ په وخت كې د بابل پاچا نبوكدنصر په يهودا باندې بريد وكړ او يهوياقيم درې كاله هغه ته غاړه كېښودله، وروسته بيا هغه ياغي شو. (۲) لكه څنگه چې څښتن د خپلو خدمتگارو نبیانو په وسيله ويلي وو نو هغه د يهودا په ضد د بابليانو، سوريانو، موآبيانو او عمونيانو څخه وسله والې ډلې ولېرلې، ترڅو يهودا له منځه يوسي. (۳) دا هرڅه په رښتيا سره د څښتن د حكم سره سم په يهودا باندې وشول. دا د دې دپاره وشول چې د يهودا خلك د هغو گناهونو له كبله چې منسي پاچا كړي وو د څښتن د حضور څخه وشړل شي. (۴) په ځانگړي ډول منسي د اورشليم كوڅې په وينو ډكې كړې. د هغو بې گناه خلكو په سبب چې هغه وژلي وو، څښتن نه غوښتل چې هغه وبخښي.

(۵) د يهوياقيم د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه كړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په كتاب كې ليكل شوي دي. (۶) يهوياقيم مړ شو او د هغه زوی يهوياكين د هغه په ځای پاچا شو.

(۷) د مصر فرعون او د هغه لښكر بيا هېڅكله د مصر څخه ونه وتل، ځكه چې د بابل پاچا هغه ټوله سيمه چې په مصر پورې تړلې وه يعنې د فرات د سيند څخه د مصر تر شمالي پولې پورې د خپل واک لاندې راوستې وه.

د يهودا پاچا يهوياكين

(دويم تواريخ ۳۶: ۹ - ۱۰)

(۸) يهوياكين اتلس كلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه په اورشليم كې درې مياشتې پاچاهي وكړه. د هغه مور نحوشطا نومېدله او د الناتان لور وه

چې د اورشليم خڅه ؤ. (٩) يهوياکين د خپل پلار لاره غوره کړه او د خښتن په مقابل کې يې گناه وکړه.

(١٠) د هغه د پاچاهۍ په دوران کې د بابليانو لښکر چې د نبوکدنصر پاچا منصبدارانو يې مشري کوله، اورشليم ته ورغلل او هغه يې کلابند کړ. (١١) د محاصرې په وخت کې خپله نبوکدنصر اورشليم ته راغی. (١٢) يهوياکين پاچا د خپلې مور، خپلو خدمتگارانو، خپلو منصبدارانو او د مانې د درباريانو سره بابليانو ته تسليم شو. نبوکدنصر د خپلې پاچاهۍ په اتم کال يهوياکين اسير کړ. (١٣) نبوکدنصر د خښتن د کور او د مانې ټولې خزاني بابل ته يوړې. همدارنگه هغه د سرو زرو هغه ټول سامان چې سليمان پاچا د خښتن د کور دپاره جوړ کړی ؤ، ټوټې ټوټې کړ. دا هرڅه د خښتن د وړاندوينې سره سم سرته ورسېدل. (١٤) نبوکدنصر د اورشليم خلک او ټول منصبداران او جنگيالان د اسيرانو په توگه بوتلل چې د دې ټولو شمېر لسو زرو تنو ته رسېده. هغه کسبگران هم د آهنگرانو په شمول بوتلل او يواځې ډېر غريب خلک يې په يهودا کې پرېښودل.

(١٥) نبوکدنصر، يهوياکين د هغه د مور، ښځو، درباريانو او د يهودا د مشرانو سره د اسير په توگه بابل ته يووړ. (١٦) همدارنگه نبوکدنصر اووه زره جنگي نفر او زر نفره کسبگر چې په هغو کې آهنگران هم شامل وو، بابل ته بوتلل. هغه ټول په جگړه کې قوي او تکړه وو.

(١٧) نبوکدنصر د يهوياکين تره، متنيا د يهودا پاچا وټاکه او د هغه نوم يې په صدقيا باندې بدل کړ.

د يهودا پاچا صدقيا

(دويم تواريخ ٣٦: ١١ - ١٢ او ارميا ٥٢: ١ - ٣)

(١٨) صدقيا يوويشت کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه يوولس کاله په

اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه مور حموطل نومېدله او د ارميا لور وه چې د لبنه د ښار څخه و. (۱۹) صدقيا پاچا کټ مټ د يهوياقيم پاچا په شان د څښتن په مقابل کې گناه وکړه. (۲۰) څښتن د اورشليم او يهودا په خلکو باندې دومره په قهر شو چې هغوی يې د خپل حضور څخه وشړل.

نو صدقيا د بابل د پاچا نبوکدنصر په مقابل کې ياغي شو.

د اورشليم سقوط

(دويم تواريخ ۳۶: ۱۳ - ۲۱ او ارميا ۵۲: ۳ - ۱۱)

۲۵ (۱) نو د صدقيا د پاچاهۍ د نهم کال د لسمې مياشتې په لسمه ورځ

نبوکدنصر د خپل ټول لښکر سره اورشليم ته راغی. هغوی د ښار څخه بيرون خپلې خېمې ودرولې او د هغه گردچاپېره يې د خاورو څخه جوړ

شوي دېوال ته د ختلو لاره جوړه کړه. (۲) اورشليم يې د صدقيا د

پاچاهۍ تر يوولسم کاله پورې تر محاصرې لاندې ونيو. (۳) د هماغه کال

د څلورمې مياشتې په نهمه ورځ دومره سخته قحطي شوه چې خلکو ته د

خوراک دپاره هېڅ شى پاتې نه شو (۴) او بابليانو د ښار دېوالونه سوري

کړل. که څه هم ښار د هغوی له خوا کلانېد و د شپې له خوا پاچا او ټول

عسکر وټنښتېدل. هغوی د شاهي باغ د هغې دروازې له لارې لاړل چې د

دوو دېوالونو په منځ کې وه او د اردن د درې خواته روان شول. (۵) مگر

د بابليانو لښکر پاچا تعقيب کړ او د اريحا ډاگ ته نژدې هغه پسې

ورورسېدل. نو د هغه ټولو عسکرو هغه پرېښود او هرې خواته خپاره شول.

(۶) صدقيا ونيول شو او نبوکدنصر پاچا ته چې په ريبله کې و يوړل شو.

په هغه ځای کې نبوکدنصر، صدقيا محاکمه کړ او هغه په سزا محکوم شو.

(۷) د صدقيا زامن يې د هغه په مخ کې ووژل. د صدقيا سترگې يې

راوويستلې، په زنځيرونو يې وټاړه او بابل ته يې يووړ.

۸ د بابل د پاچا نبوکدنصر د پاچاهۍ د نولسم کال د پنځمې میاشتې په اوومه ورځ، نبوزرادان د پاچا سلاکار او د هغه د ساتونکو قوماندان اورشلیم ته ورننوت. ۹ هغه د خښتن کور، شاهي ماڼۍ او په اورشلیم کې ټولې مهمې ودانۍ وسوځولې ۱۰ او د هغه ټولو عسکرو چې د هغه سره وو د ښار دېوالونه راوغورځول. ۱۱ بیا نبوزرادان هغه خلک چې په ښار کې پاتې وو، د هغو نفرو په شمول چې بابليانو ته تسلیم شوي وو، بابل ته بوتلل. ۱۲ مگر هغه په یهودا کې ځینې غریب خلک پرېښودل چې د انگورو په باغونو او پتیو کې کار وکړي.

۱۳ بابليانو هغه برنجي ستنې او گاډۍ گانې چې د خښتن په کور کې وې د لویې برنجي ټانکۍ سره یوځای ټوټې ټوټې کړلې او ټول برنج یې بابل ته یوړل. ۱۴ همدارنگه هغوی بېلچې، د قربانۍ د ځای څخه د ایرو د لیرې کولو لوبڼې، د څراغونو د پلټو پاکوونکي، د قربانیو د وینو کاسې، د خوشبویۍ د سوځولو کاسې او نور ټول هغه برنجي سامان چې د خدای په کور کې د خدمت دپاره ورڅخه کار اخیستل کېده، یوړل. ۱۵ هغوی هغه ټول شیان هم یوړل چې د سرو یا سپینو زرو څخه جوړ شوي وو چې په هغو کې د وینو د شیندلو کاسې او د اور لوبڼې شامل وو. ۱۶ دوه برنجي ستنې، برنجي گاډۍ گانې او لویه برنجي ټانکۍ، چې سلیمان د خښتن د کور دپاره جوړې کړې وې، دومره درانده وو چې نه وزن کېدل. ۱۷ دواړه ستنې یو شان وې. د هرې ستنې لوړوالی اته متره ؤ چې د هغه په سر باندې برنجي تاج ؤ چې یو متر او دېرش سانتي لوړوالی یې درلود. د هر تاج گردچاپېره یو برنجي جال ؤ چې په برنجي انارو باندې ښکلی کړای شوی ؤ.

بابل ته د يهودا د خلكو اسارت

(ارميا ۵۲: ۲۴ - ۲۷)

۱۸ برسېره پردې، نبوزرادان قوماندان، مشر کاهن سرايا، دويم کاهن سفنيا

او د خدای د کور درې مهم ماموران د اسيرانو په توگه ونيول. ۱۹

نبوزرادان د هغه ښار څخه د لښکرو قوماندان، د پاچا هغه پنځه شخصي

سلاکاران چې په ښار کې پاتې وو، د قوماندان مرستيال چې د جگړې دپاره

د عسکرو د راغونډولو مسؤول ؤ او نور شپېته تنه ونيول. ۲۰ نبوزرادان

هغوی د بابل پاچا ته چې د حمات په خاوره کې د ريبله په ښار کې ؤ،

بوتلل. ۲۱ نو پاچا هغوی هلته اعدام کړل.

د يهودا خلک جلاوطني شول.

د يهودا والي جدليا

(ارميا ۴۰: ۷ - ۹، ۴۱: ۱ - ۳)

۲۲ د بابل پاچا نبوکدنصر د اخيقام زوی جدليا چې د شافان لمسی ؤ، هغه

يې د هغو ټولو نفرو چې بابل ته نه وو وړل شوي او په يهودا کې پاتې وو د

والي په توگه وټاکه. ۲۳ کله چې د يهودا عسکري منصبدارانو او عسکرو

چې تسليم شوي نه وو، واورېدل چې د بابل پاچا، جدليا د والي په توگه

ټاکلی دی، هغوی په مصفه کې د جدليا سره وکتل. هغه منصبداران دا وو:

اسماعيل د نتنيا زوی، يوحانان د قريح زوی، سرايا د تنحومت زوی چې د

نطوفې د ښارگوټي اوسېدونکی ؤ او يازنيا چې د معکې څخه ؤ. ۲۴ جدليا

د هغوی سره قسم وخور: <تاسو بايد ډاډه اوسئ.> زياته يې کړه: <د بابل

د پاچا د مامورانو څخه مه وپرېږئ. په دې خاوره کې واوسېږئ او د پاچا

خدمت وکړئ، نو ستاسو ټول کارونه به ښه په مخ روان وي.>

۲۵ مگر د هماغه کال په اوومه مياشت اسماعيل چې د نتنيا زوی، د

الشمع لمسی او د شاهي کورنی غړی ؤ، د لسو نفرو سره مصفې ته لار، په جدلیا باندې یې برید وکړ او هغه یې وواژه. همدارنگه هغه یهودیان او بابلیان یې هم ووژل چې د هغه سره په هغه ځای کې وو. (۲۶) بیا ټول خلک که غریبان وو یا شتمن د عسکري منصبدارانو سره یوځای مصر ته وتښتېدل، ځکه چې هغوی د بابلیانو څخه وېرېدل.

د یهوياکين آزادي

(ارمیا ۵۲: ۳۱ - ۳۴)

(۲۷) د یهودا د پاچا یهوياکين د جلاوطني د اووه دېرشم کال د دولسمې میاشتې په اووه ویشتمه ورځ، اوایل مروودک د بابل پاچا شو. هغه یهوياکين د زندان څخه آزاد کړ. (۲۸) اوایل مروودک د هغه سره په مهرباني چلند وکړ او هغه ته یې د هغو پاچاهانو په پرتله چې د هغه سره په بابل کې اوسېدل ډېر لوړ مقام ورکړ. (۲۹) نو یهوياکين نور د زندان کالي وانغوستل، او د ژوند تر پایه پورې یې د پاچا په دسترخوان باندې ډوډۍ خوړله. (۳۰) ترڅو پورې چې یهوياکين ژوندی ؤ د پاچا له خوا هغه ته به هره ورځ د هغه د اړتیاوو مصرف ورکول کېده.